ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்க ளினாலும் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த அப ரோக்ஷ ஞானம் பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதன்றாக லின் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்ப தன்று; ஆனால் பரம புரு ஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிட் த்துப் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தல் வாயிலாக உபயோகமுள்ள தாம். இவ்வாறனால் பிரஹ்மம பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுடையது மாம்; யோக்கியமுமாம். என்றாலும் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்களெவையோ அவற்றால்பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிர மாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்திய ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம் இருக்கின் றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாண த்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணத்தா லாக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றாலும் சம்பவியாது. ஆதலால் முற் கூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்திதோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந் நியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனால் அயோக் கியப்பிரமாண அஜந்நியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப் பிரமாணத்தாலுண்டாகும்அஜந்நியஞானம பிரத்தியக்ஷஞானமென ப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முற்கூறியவாற் றால் பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோ க்ஷஞானம் அவற்றால்(அவாந்தரவாக்கியங்களால்)தோன்றுவதாம்; அஜந்நியமன்று. ஆதலாற் பரோக்ஷஞானத்தில் இலக்ஷணஞ் செல் லுவதில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் சங்கி ரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தாலும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால்அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியப்பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

முற்பிரசங்கமிதுவாம:—சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை இருவகைத்தாம. ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். பிரஹ்ம அகோசரத்தைசசொல்லிவந்தோம். மகாவாக்கிய ஜந்நியமாய் "யான் பிரஹ்மம்" என்பதாகப் பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ்மத்தைக கோசரிக்கும் சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

"யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானத்தினை வாசஸ்பதி மனோஜந்நியமென்பர். பிறர் மதத்தில் இந்தஞானம வாக்கியஜந்நியமாம். அதனினும் இத்துணைப் பேதமுண்டு. சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சித்தாந்த மிதுவாம:—மகாவாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது. என்றும் பரோக்ஷஞானம் மகாவாக்கியத்தினா லுண்டாகிறதில்லை. பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்திரத்தினால் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எல்லோர் மதத்தினும் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானம் சுத்தாத்ம கோசரமும பிரஹ்மகோசரமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வாத்தத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுத்தாத்ம கோசரப்பிரமைக்கு இரண்டுபேதம் கூறுவர். விசிஷ்டாத்ம கோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான்அஞ்ஞன்,யான் கர்த்தா,யான் சுகி,யான் துக்கி,யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் பிரமை யெனப்படும்; "யான் கர்த்தா" என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு "யான் கர்த்தாவல்லன்" என்றல் முதலிய ஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிரமையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும். சம்சாரதசையில் முற்கூறியஞானத்திற்கு

ப் பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம கோசர ஆந்தரப் பிராத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேதம் கூறுவர். "என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடத்திற் துக்கமுளது" என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும் ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். ஆனால் "யான் சுகி, யான் துக்கி" என்றல்முதலியபிரமையிலோ யானென்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகிய ஆத்மா விசேஷியமாம்; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம். "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத்துக்கமுளது" என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம்; ஆத்மா விசேஷணமாம். ஆதலால் "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்தத துக்கமுளது" என்றல் முதலியஞானத்தினை ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றுகூறுவதில்லை; ஆனால் சுகமுதலியன விசேஷியமா யிருத்தலின் அநாத்மகோசர ஆந்தரப் பிராத்தியக்ஷப் பிரமையென்பர். வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும், சுகாதி ஞானமும் மனோ ஜந்நியமாம். சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரண விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷிபாஷியமாம்; சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாம். அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாக்ஷிப்பாஷியமாம். எந்தஞானமும்மனோ ஜந்நியமன்று; ஆதலால் மனம் இந்திரியமன்று. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தியைப் பிரமையென்பர். அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம். ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்காணத்தின் விருத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமேன்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள் யதார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மஸ்மிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜந்நிய அநுபவத்தால் உண்டாகும் ஆத்ம தத்துவத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சம்ஸ்காரத்தால் மித்தியாத்துவரூபமாக உண்டாகும் பிரபஞ்சத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த அநாத்ம ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே அயதார்த்தஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி; மற்றையது அநாத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில் ஆத்மத்தன்மைப் பிரம வடிவமாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தால் அகங்காரமுதலியவற்றினுண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ அநுபவசம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "ஆத்மாகர்த்தா" என்னும்

ஸ்மிருதியும் ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதியாம். பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிராந்தியின் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "பிரபஞ்சம்சத்திய" மென்னும் ஸ்மிருதியும் அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தி பிரமையெனப்பட்டது. யதார்த்த அநுபவஜந்ய ஸ்மிருதி யதார்த்தமெனப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவஜந்யஸ்மிருதி அயதார்த்தமெனப்பட்டது. அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை பாதிக்கப்படாத பொருளா லாகியதாம். பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்யும் அநுபவம் யதார்த்த மெனப்படுகின்றது; அதுவே பிரமையெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பாதிக்கப்படாத பொருளின் அதீனமாகிய அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் யதார்த்தத்தன்மையும் அயதார்த்தத்தன்மையும் அநுபவத்தின் அதீனமாம். ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய ஞானத்தினை அநுபவ மென்பர். அதுவும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யதார்த்த அநுபவமோ முன் கூறப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவத்தை நிரூபிப்பாம் அயதார்த்த ஸ்மிருதியின் நிரூபணமோ முன் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அநுபவத்தின் அயதார்த்தத்தன்மையின் அதீனமாம். ஆதலால் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தைச் சொல்லுதல வேண்டும்.

௬௦௨. சம்சயவடிவமான பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

அயதார்த்த அநுபவம் இருவகைத்தாம்:—ஒன்று சம்சயவடிவம், மற்றொன்று நிச்சயவடிவம். அயதார்த்தத்தினையே பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும் பிரமமாம். ஏனெனின், சுவ (தனது) அபாவாதிகரணத்தில் தோற்று (அவபாஸமா) வதைப் பிரமமென்பர். சம்சய ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டினை விஷயிப்பதாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்றற்கபாவமுண்டாகுதலால் சம்சயத்தில் பிரமத்தினிலக்ஷணமிருக்கின்றது. ஒருவிசேஷியத்திலுள்ளவிரோதமான இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானம்சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ, அன்றோ?" என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது; அல்லது "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ?" என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அவ்விரண்டினையும் சம்சயமென்பர். ஆண்டு

ஸ்தாணு விசேஷியம்;ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமும் விசேஷணங்கள்.இரண்டும் விரோதமுடையனவாம்;ஓரதிகரணத்தில்உடனிருக்கமாட்டா.ஆதலால் ஸ்தாணுவாகிய ஒருவிசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஸ்தாணுத்தன்மையபாவ மென்னும்வடிவினவாய விரோதமுள்ள இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானமிருத்தலால் முதற்சம்சயத்தில் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயத்திலும் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. எனெனின் ஸ்தாணு வடிவமான ஒரு விசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மை வடிவினவாகிய விருத்தமான இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருக்கின்றது. தாணுத்தன்மைக்கும் தாணுத்தன்மை அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தல்போல, தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மைகளுக்கும் விரோதம் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் முதற் சம்சயமோ விருத்தமான பாவாபாவமிரண்டினை விஷயிப்பதாம். அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயம் விருத்தமான இரண்டு பாவங்களைக் கோசரிப்பதாம். நியாயநூல்களிலோ ஈதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—பாவா பாவங்களைக் கோசரிப்பதே சம்சயஞானமாம். கேவலம் பாவத்தைக் கோசரிப்பது சம்சயமாகாது. யாண்டு "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ" வெனச் சம்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் தாணுத்தன்மை, தாணுத்தன்மையபாவம், புருஷத்தன்மை, புருஷத்தன்மையபாவம் என நான்குகோடி (பக்ஷங்)க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் இருகோடியினது நாற்கோடியினது என இருவகைச் சமசயமுளது. "தாணுவோ, அன்றோ" வென்பது இரு கோடியினதாகிய சம்சயமாம். "தாணுவோ,புருடனோ" வென்பது நாற்கோடியினதாகிய சம்சயமாம். ஒரு தர்மியில்தோற்றுகின்றதர்மத்தினைக்கோடியென்பர்.ஆதலாற்கேவலபாவத்தைக் கோசரிக்கும் சம்சயம் நியாயமதத்தில் அப்பிரசித்தமாம். எவ்வாற்றானும் சம்சயஞானம் பிரமவடிவமாம். இரண்டு விரோதமான விசேஷணங்கள் ஒன்றன்கண் இரா; ஒன்றற்கு அபாவமே உண்டாகும். எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையி னின்மையும் இரா. ஆகலின் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமின்றிய தாணுவில் தாணுத்தன்மையின் அபாவஞானம் பிரமவடிவாகும்.ஆனால் ஒருஅம்சத்தில் சம்சயஞானம் பிரமமாகின்றது. சகல அம்சங்களினும் பிரமமாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ,அன்றோ"வென்னுஞ் சம்சயமுண்டா

கின்றதோ ஆண்டு அபாவ அம்சத்திற்பிரமமாம்.யாண்டுப்புருஷனிடத்து"ஸ்தாணுவோ,அன்றோ"வென்னும்சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவ அம்சமோ புருஷனிடத்திருக்கின்றது; ஸ்தாணுத் தன்மை அம்சமில்லை. ஆதலால் பாவ அம்சத்தில் பிரமமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாவா பாவகோசர சம்சயமுண்டாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவசியமிருக்கும். ஆதலாற் சம்சய ஞானம் ஒரு அம்சத்தில் பிரமமாகின்றது. அன்றியும் விரோதமுள்ள உபய பாவகோசரத்தினையும் சம்சயமெனக்கொள்ளின் சகல அம்சங்களிலும் சம்சயத்திற்குப்பிரமத்துவம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: "தாணுவா, புருடனா" வென்னும் சம்சயத்தினை நாற்கோடிகளுடையதாகக் கொள்ளாது, இருகோடிகளுடையதாகவேகொள்ளல் வேண்டும். தாணுவுக்கும் புருடனுக்கும் வேறாகிய எப்பதார்த்தத்திலேனும் "தாணுவா, புருடனா"வென்னும் சம்சயமுண்டாயின், ஆண்டுச் சம்சயத்தின்தர்மியில்ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மையிரண்டும் இல்லை. ஆதலாலிரண்டின் ஞானமும் பிரமமாம். சம்சயத்தில் எதுவிசேஷியமாகின்றதோ அது சம்சயத்தில் தர்மியெனப்படுகின்றது. விசேஷணத்தினைத் தர்மமென்பர். ஆதலால் ஒரு தர்மியில் விருத்தமாகிய நாநாதர்மங்களின் ஞானம் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இந்த இலக்ஷணத்தோடு முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்குப் பேதமில்லை. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் உபபபத மிருக்கின்றது. ஆதலால் நாற்கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. ஏனெனின் நாற் கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் ஒரு விசேஷியத்தில் நான்கு விசேஷணங்கள் தோற்றுகின்றன. இரண்டு விசேஷணங்களில்லை. யாண்டு நான்கு உளதோ ஆண்டு மூன்றும் இரண்டும் அங்ஙனமே ஒன்று மிருக்கின்றன; அங்ஙனமாயினும் அதிக எண்ணால் குறைந்த எண்ணுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. இதனாற்றான் ஓரிடத்து ஐந்துபிராஹ்மணரிருக்க, ஒருவன் நான்கு பிராஹ்மணரெனக் கூறின் அவனை மித்தியாவாதி (பொய்சொல்வோன்) என்பர். ஆதலால் குறைந்த எண் அதிக எண்ணி லடங்கியதாயினும் குறைந்தஎண்ணின் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரண்டுபதத்தால் நிகழும் இலக்கணத்திற்கு நாற்கோடியினையுடைய சம்சயத்தில் அவ்வியாப்தி யுண்டாகுதலான் நாநாவென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

ஒன்றின் வேறுகியவற்றை நாநா வென்பர். இரண்டு கோடிகளுடைய சம்சயத்தினைப்போல நான்கு கோடிகளுடைய சம்சயமும் நான்கு தர்மங்களைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் நாநாதர்ம கோசரமாம்; ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்ருல் சம்சயமும் பிரமமாம்.

பிரமத்தின் பேத நிரூபணத்திற்குப் பின் நிச்சயப் பிரமத்தின் இலக்கணத்தை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம். சம்சய நிச்சய வடிவமாகிய பிரமம் அநர்த்தத்திற் கேதுவாமாகலின் நிவர்த்திக்கத் தக்கதாம். ஜிஞ்ஞாஸுவுக்கு நிவர்த்திக்கத்தக்க பிரமம் யாதோ அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம் :—சம்சய வடிவ பிரமம் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரமாண சம்சயம்; மற்ருென்று பிரமேய சம்சயம். பிரமாணகோசர சந்தேகம் பிரமாண சம்சய மெனப்படுகின்றது. அதனையே பிரமாணகதஅசம்பாவனையென்பர். "வேதாந்தவாக்கியம் அத்துவிதியபிரஹ்மத்தில் பிரமாணமா, அன்று" என்பது பிரமாண சம்சயம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் முதலத்தியாயத்தைப் படித்தலாலேனும் கேட்டலாலேனு முண்டாகின்றது. பிரமேயசம்சயமும் ஆத்மசம்சயம் அநாத்ம சம்சயமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அநாத்மசம்சயம் அநந்தவிதமாம். அதனைச் சொல்லுதலால் உபயோகமில்லை. ஆத்மசம்சயமும் அநேகவகைத்தாம்.

ஆத்மா பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமா? அல்லது பின்னமா? அபின்னமாயினும் எப்போதும் அபின்னமா? அல்லது மோக்ஷகாலத்தின் மாத்திரமே அபின்னமா? எப்போதும் அபின்னமன்று. எப்போதும்அபின்னமாயினும் ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரியமுடையதா? அல்லது ஆநந்தாதிகளின்றியதா? ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரிய முடையதாயினும் ஆநந்தமுதலியன குணங்களா? அல்லது பிரஹ்மாத்மாவின் சொரூபமா? இவை முதலியனவாக தத்பதார்த்தா பின்ன துவம்பதார்த்தத்தில் அநேகவித சம்சயங்க ளிருக்கின்றன.

அங்ஙனமே கேவல துவம்பதார்த்த கோசர சம்சயமும் ஆத்மகோசரசம்சயமாம். ஆத்மா தேகாதிகளின் வேறு? அன்று? வேறெனினும் அணுபரிமாணமா? மத்திமபரிமாணமா? அல்லது விபு பரிமாணமா? விபுவெனினும் கருத்தாவா? அகர்த்தாவா? அகர்த்தாவெனினும் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகிய அநேகமா? அல்லது ஏகமா? இவ்வாறு அநேக சம்சயம் கேவல துவம்பதார்த்த கோசரமாம்.

அங்ஙனமே கேவலம் தத்பதார்த்த கோசரமும் அநேகவகைச் சம்சயமாம், வைகுண்டமுதலிய உலக விசேஷங்களில் வசிக்கும் ஈசுவரன் பரிச்சின்னமான கைகால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா? சரீரமின்றிய விபுவெனினும் பரமாணு முதலியவற்றை அபேக்ஷித்த ஜகத் கருத்தாவா? அல்லது நிரபேக்ஷ கருத்தாவா? பரமாணு முதலியவற்றின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவெனினும் கேவல கருத்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதான வடிவ கருத்தாவா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கருத்தாவெனினும் ஜீவர்கள் கருமத்தின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது ஜீவர்களது கருமத்தின் அபேக்ஷையுடைய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற் றன்மைமுதலிய தோஷமின்றியவரா? என்றல்முதலிய அநேகவித தத்பதார்த்த கோசர சம்சயங்க ளிருக்கின்றன. அவ் வெல்லாச் சம்சயமும் பிரமேயசம்சய மெனப்படும். அவற்றின் நிவிருத்தி மனனத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினாலேனும் சிரவணத்தினாலேனும் மனனம் சித்திக்கின்றது. அதனாற் பிரமேயசம்சயத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும்பிரமேயசம்சயமாம். ஏனெனின் பிரமையின் விஷயத்தினைப் பிரமேயமென்பர். ஞானசாதனமும் மோக்ஷசாதனமும் பிரமையின் விஷயமா யிருத்தலின் பிரமேயமாம். ஆதலால் ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது.

அங்ஙனமே மோக்ஷத்தின் சொரூபத்தினது சம்சயமும் பிரமேய சம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் முதலில் சாதன விசாரமே இருக்கின்றது; பின் பலவிசார மிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தினைப் பலமென்பர். என்றாலும் நான்காவது அத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம் எவ்வளவி லிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அத்தியாயத்தோடு கூடிய மூன்றாவது அத்தியாயத்தால் சாதன சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எஞ்சிய நான்காவது அத்தியாயத்தால் பல சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

௧௦௧. நிச்சய வடிவமான பிரமஞான உருத்தின் இலக்ஷணம்.

சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகைத்தாம். சம்சயப் பிரமத்தின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. நிச்சயப் பிரமத்தினைக் கூறுவாம் :—சம்சயத்தின் வேறாய ஞானத்தினை நிச்சயமென்பர். சுத்தித்தன்மைவடிவத்தால் சுத்தியின் யதார்த்தஞானமும், இரஜதத்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் பிரமஞானமுமாகிய இரண்டும் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானமா யிருத்தலின் நிச்சய வடிவமாம். வாதிக்கப்படும்அர்த்தத்தை விஷயமாக வுடையதாய்ச் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது நிச்சயமாம். சுத்தியில் இரஜத நிச்சயத்தின் விஷயம் இரஜதமாம்; அது பாதிதமாம். ஏனெனின், சம்சாரதசையிற்றானே சுத்தியின் ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்மஞானமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது. பிரஹ்மஞான மின்றியே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாதாவின் பாதமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது, பிரமாதா விருக்க எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அபாதிதம் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ என்றும் அபாதிதமாம்; மற்றையது வியாவகாரிக அபாதிதமாம். எதற்கு எப்போதும் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அத்தன்மையது சேதனமாம். எவற்றிற்கு வியவகாரதசையில் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அத் தன்மையன அஞ்ஞானமும், மகாபூதமும், அங்ஙனமே பௌதிகப் பிரபஞ்சமுமாம். சுக முதலியன பிராதிபாஸிகமாம். என்றாலும் பிரஹ்ம ஞானமின்றிச் சுக முதலியவற்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அபாதிதமாம். அவற்றின் ஞானம் பிரம மன்று. அங்ஙனமே பாதித அர்த்தமும் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தம்; மற்றையது பிராதிபாஸிக பதார்த்தாவச்சின்னசேதனத்தின் விவர்த்தம். சுத்தியில் இரஜதம் வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தமாம். ஏனெனின் சுத்திரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சுத்தி அவச்சின்ன சேதனமாம். சுத்தி வியாவகாரிகமாம். சொப்பனத்தில் சுத்தி தோற்றி அதனிடத்து இரஜதப் பிரம முண்டாகுமாயின், அவ்விரஜதத்திற்குச் சொப்பனத்திற்று

னே சுத்திஞானத்தால் பாதமுண்டாயின், அந்த இரஜதத்திற்குச் சொப்பன சுத்தியவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். சொப்பனத்தின் சுத்தி பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாற்றால் பாதிதபதார்த்தம் இருவகைத்தாம். அவற்றின்நிச்சயம் பிரமநிச்சயமெனப்படுகின்றது.

௧௦௪. அத்தியாசத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

பிரமஞானத்தில் நூலாசிரியர்களது அநேகவித வாதங்களுள. அவர்கள் மதத்திற்கு விலக்ஷணமாகப் பாஷியகாரர் பிரமத்தீர்ந்த அசாதாரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றனர்:— எத்தன்மைய பிரமத்தின் சொரூபத்தை அந்நிய சாஸ்திரமுடையோர் மதித்திருக்கின்றார்களோ, அதனிடத்துக் கூறப்படும் இவ்விலக்கணம் சம்பவியாதாதலின் அசாதாரணமாம். பிறரினும் அசாதாரண லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால் பாஷியகாரருக்குப் பிறரான் மதிக்கப்பட்ட பிரமத்தின் சொரூபத்தோடு அபிப்பிராயமின்மையிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். யாண்டுச்சுத்தியில் இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச்சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் தற்காலத்தைய இரஜதமுமாகிய இவ்விரண்டனையும் சித்தாந்தத்தில் அவபாசமென்றும், அத்தியாசமென்றும் கூறுவர். மற்றைய சாஸ்திரங்களால் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. இஃது எல்லோரினும் விலக்ஷணத் தன்மையாம். சதகியாதிவாதமொன்றில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் மதத்தினும் விலக்ஷணமாதலை மேற்கூறுவாம். வியாகரணத்தின்படி அத்தியாசபதத்திற்கும் அவபாசபதத்திற்கும் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டும் வாச்சியமாம்.

ஆதலால் அர்த்தாத்தியாச ஞானாத்தியாசங்களின் பேதத்தால் அத்தியாசமிருவகைத்தாம். அர்த்தாத்தியாசம் அநேக விதமாம். சிலவிடத்துக் கேவலசம்பந்த மாத்திரத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துச் சம்பந்த விசிஷ்ட சம்பந்தியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துக்கேவல தர்மத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துத் தர்ம விசிஷ்டதர்மியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியோந்நியாத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியதராத்தியாசமுமிருக்கின்றன. அந்நியதராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம்; மற்றையது அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமாம். இவ்வாறு

அர்த்தாத்தியாசம் அநேகவ்கைத்தாம். முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு யாண்டும் பொருத்த முண்டு. அங்ஙனமே முக்கிய சித்தாந்தத் திலோ சகல அத்தியாசத்திற்கும் அதிஷ்டானம் சேதநமாம். இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம் தோற்றுமாயின், ஆண்டும் இதுவென் னும் வடிவினதாகிய விருத்தியவச்சின்ன சேதநத்தோடு அபின் னமான இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநமே சர்ப்பத்தின் அதி ஷ்டானமாம்; இரஜ்ஜு அதிஷ்டானமன்று. இவ்வர்த்தம் விசார சாகரத்திற் றெளிவாயுளது.ஆண்டு சேதநத்தின் பரமார்த்த சத்தை யிருக்கின்றது. அல்லது அதன் உபாதியாகிய இரஜ்ஜு வியாவகாரி கமா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநத்தின் வியாவகாரிக சத்தை யிருக்கின்றது. இருவகையானும் சர்ப்பத்திற்கும் அதன் ஞானத்திற்கும் பிராதிபாஸிக சத்தையிருத்தலின் அதிஷ்டானத் தின் சத்தையினும் விஷம சத்தையுடைய அவபாசம் சர்ப்பமும் அதன் ஞானமுமாம்.ஆதலால் இரண்டனையும் அத்தியாசமென்றும், அவபாசமென்றும் கூறுவர்.ஞானத்தினையும் ஞானத்தின் விஷயத்தி னையும் அவபாசமென்பர். இவ்வாறு யாண்டும் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் சேதநமெனக் கூறின், அப்பொழுதோ அதிஷ்டான த்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையும்அத்தியாசத்திற்குப் பிராதிபாஸிக சத்தையு மிருத்தலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷம சத்தையுடையது அவபாசம் (ஞானமும்அதன்விஷயமும்) என்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இரஜதத்தின்அதிஷ்டானம்சுத்தியாம். இவ்வியவகாரம் உலகத்திலு ண்டாகின்றது. ஆதலால் அவச்சேதகத தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுத்தியும் இரஜதத்தின் ஆசிரயமாம். ஏனெனின் சேதநத்தில் இர ஜதத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்வது சுத் தியாயிருத்தலின், அதனிடத்து இரஜதத்தின் அவச்சேதகத்தன் மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத் தால் சுத்தியினை இரஜதத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கூறின், சுத்தி க்கு வியாவகாரிகசத்தை யிருக்கின்றது; இரஜதத்திற்குப் பிராதி பாஸிக சத்தை யிருக்கின்றது. இதனாலும் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வ அத்தியாசங்களி னும் ஆரோபிதத்தினும் அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையிருக் கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின் றதோ அது அதிஷ்டானமென்ப்படுகின்றது. இவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயிருக்குக; அல்லது ஆரோபிதமாயிருக்குக. பரமார்

த்தமாய் ஆதாரம் உளதாயின் அது அதிஷ்டானமெனப்படுமென்னும் ஆக்கிரகம் இப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் பரமார்த்தமான ஆதாரத்தன்மையில்லை. ஆனால் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதார மாத்திரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமெனக் கூறினோம். யாண்டு அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம். அதற்கு வியாவகாரிக சத்தையும்; ஆத்மாவுக்குப் பாரமார்த்திக சத்தையு மிருக்கின்றனவாகலின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையது அவபாசமாம்.

௧௦௫. அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற் சங்கை சமாதானம்.

ஆத்மாவிற் கதிஷ்டானம் அநாத்மாவெனக் கூறுதலால், ஆத்மா ஆரோபிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. எது ஆரோபிதமாகின்றதோ அது கற்பிதமாகின்றது. அதனால் ஆத்மாவும் கற்பிதமாகும். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் இருக்கின்றதெனக் கூறுதல்பொருந்தாது. என்றாலும் பாஷியகாரர் சாரீரகத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு அந்நியோந்நியாத்தியாசம் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது அத்தியாசத்தின் நிஷேதமோ பொருந்தாது. பரஸ்பர அத்தியாசத்தினை அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரித்துமுற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம கூறுதல் வேண்டும்.

அச்சமாதானம் இவ்வாறும். அத்தியாசம் இருவகைத்தாம். ஒன்று சொரூபாத்தியாசம்; மற்றையது சம்சர்க்காத்தியாசம் எப்பதார்த்தத்தின் சொரூபம் அநிர்வசனீயமாக உண்டாகின்றதோ அதனைச் சொரூபாத்தியாசமென்பர். அது சுத்தியில் இராஜதத்தின் சொரூபாத்தியாசமும் ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்களின் சொரூபாத்தியாசமு மிருத்தல் போலவாம். அங்ஙனமே எப்பதார்த்தத்தின் சொரூபமோ வியாவகாரிகமாகவாவது பாரமார்த்திகமாகவாவது முதலிற் சித்தித்திருக்க, அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றதோ அது சம்சர்க்காத்தியாச மெனப்படுகின்றது. எங்ங

னம்: முகத்தோடு கண்ணாடிக்கு முற்கூறிய விதமாக ஓர் சம்பந்தமுமில்லை. இரண்டு பதார்த்தங்களும் வியாவகாரிகமாம். ஆண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் சம்பந்தம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. அங்ஙனமே இரக்த வஸ்திரத்தில் இரக்த படமென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. இரக்த நிறமுடையது படமென்னும் உணர்ச்சியால் இரக்த நிறமுடைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் படத்திற் காணுகின்றது. இரக்த நிறமுடையது குசும்பாத் திரவியமாகலின் இரக்த நிறமுடையதின் தாதான்மியம் குசும்பாத்திரவியத்திலிருக்கின்றது; படத்திலில்லை. இவ்வாற்றால் இரக்த நிறமுடைய குசும்பாத்திரவியமும் படமுமோ வியாவகாரிகமாம். அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அநிர்வசநீயமாக உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சிவப்புப் படிகமென்னும் உணர்ச்சியால் சிவப்பின் தாதான்மியசம்பந்தம் படிகத்திற்காணுகின்றது. சிவப்பின் தாதான்மியம் புஷ்பத்திலிருக்கின்றது; படிகத்திலில்லை. இரக்த நிறமுடையதனைச் சிவப்பென்பர். இரக்தநிறமுடையது புஷ்பமாம்; ஸ்படிகமன்று. ஆதலால் ஸ்படிகத்தில் சிவப்பின் அநிர்வசநீய தாதான்மிய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் சம்பந்தியோ வியவகாரிகமாக இருக்கின்றது. அவற்றின் சம்பந்தங்களின் ஞானம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அவற்றைச் சம்சர்க்காத்தியாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதநத்திற்கு அகங்காரத்தில் அத்தியாசமில்லை. ஆனால் சேதநமோ பாரமார்த்திகமாம். அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மை சேதநத்திலிருந்து, அகங்காரத்திற் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஆத்மாவின் தாதான்மியம் சேதநத்திலிருந்துகொண்டு அகங்காரத்திற்றோற்றுகின்றதாகலின் ஆத்மசேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமாம். அல்லது ஆத்மாவின் கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆதலாற் சேதநம் கற்பிதமன்று. ஆனால் சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்திற் கற்பிதமாம். அல்லது ஆத்மசேதநத்தினது தான்மியத்தின் சம்பந்தம் கற்பிதமாம். அத்வைத நூல்களிற் கூறிய உதாரணங்களில் அந்நியதாக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கினும், பிரஹ்மவித்தியாபரணத்திற்கூறியபடி முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியாகக் கொண்டு நிர்வாகம்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி பிரசித்த மன்று. விசாரசாகரத்திலும் அங்ஙனமே இந்நூலினும் முன் இது எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. யாண்டு அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோப்பியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியாம். அது வேறு நூலின்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோபத்தின் சம்பந்தமுண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியின் ஆக்கிரகமே உண்டாகுமாயின், அகங்காரத்திலும் சேதநத்தின் தாதான்மியம் அந்நியதாக்கியாதியாகத் தோற்றுகின்றது என்று கூறுதலில் ஓர் பாதகமுமின்று. இவ்வாற்றால் யாண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாக அதன் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமோ வியாவகாரிக பதார்த்தத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாகவே உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாகத் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயமாகவே வேறு சம்பந்தி உற்பத்தியாகின்றது. சம்பந்தியின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தமாத்திரமும் சம்பந்தத்தின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. முழுவதுமே அத்தியஸ்தத்தின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை அநிர்வசநீயசத்தையாம். ஆத்மாவின் அத்தியாசம் அநாத்மாவில்உண்டாகின்றது.ஆண்டும் அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவகாரிகமாம். அத்தியஸ்தம் ஆத்மாவன்று. ஆனால் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம்; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாம்.

௧௦௯. அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்மாவிற்குப் பரமார்த்த சத்தையில் தாற்பரியம்.

முன் இது கூறப்பட்டது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விஷமசத்தையாம். பிரஹ்ம வித்தியாபரணத்திலும் முற்கூறியவிடத்தில் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தையே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தாற்பரியம் இதுவாம்:—சுத்த பதார்த்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாம். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சொல்லப் பட்டது. ஆண்டுச் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கே அத்தியாசமாம். சொரூபமாக ஆத்மா சத்தியமாமாகலின் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த

சத்தை சொரூப் திருஷ்டியாகக் கூறுகின்றார். அத்தியஸ்தம் கற்பிதமாகின்றது. ஆதலால் அநாத்மசம்பந்தவிசிஷ்டம் கற்பிதமாயினும் சுத்தம் கற்பிதமாகாது. ஏனெனின் சுத்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாயிருத்தலின் விசிஷ்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சுத்தத்தில் உண்டாகிறதில்லை. கேவல ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசத்தைக் கூறுதலினும் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அத்தியாசம் கூறுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை கூறுதலுமே சிரேஷ்டமாம். ஏனெனின் கேவல சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசம் கூறின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபத்தினும் விஷமசத்தை சம்பவியாது. ஏனெனின் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஸ்புரணவடிவ சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் அத்தியஸ்தமாம்; கடம் ஸ்புரிக் (விளங்கு) கின்றது என்னும் வியவகாரம் கடத்தில் ஸ்புரணசம்பந்தத்தாற் றோற்றுகின்றதாகலின் சேதநத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அந்தக்கரணமும கடமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம். அவற்றுள் சேதநத்தின் சமபந்தமும் வியாவகாரிகமாம்; பிராதிபாஸிகமன்று. சேதநத்தின் சம்பந்தம பிராதிபாஸிகமாமாயின் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பாதம் உண்டாதல்வேண்டும்; பாதம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும் அதிஷ்டான அநாத்மாவிற்கும் வியாவகாரிக சத்தையிருத்தலின் விஷமசத்தை யின்மையால் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஆதலால் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அநாத்மாவில்அத்தியாஸமுளது.விசேஷிய பாகத்திற்குப் பரமார்தத சததையிருத்தலால் விசிஷ்டத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை உண்டு. அதிஷ்டானத்திற்குப் வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. இதனால் இரண்டற்கும விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம சம்பவிக்கின்றது. சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாம். அதற்குச் சொரூபமாகப் பாரமார்த்திக சத்தை உண்டு. பதார்த்தங்களுக்குப் பிராதிபாஸிக சத்தை இருக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் விஷமசததை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது.

சத்தா சொரூபம் சேதநமாம். அதற்குப் பேதங் கூறுதல் சம்பவியாதெனினும் சேதந சொரூப சத்தையினும் சத்தை என்பது பின்னபதார்த்தமாம். அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் (உயர்வு, தாழ்வுகள்) உண்டு. அதற்குப் பாரமார்த்திக வியாவகா

நிகப் பிராதிபாஸிகமென மூன்று பேதங்கள் உண்டு. பிராதிபாஸி கத்திலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுண்டு. சொப்பனத்திற் சிலபதார்த் தங்கள் தோற்றுகின்றன; அவற்றிற்குச் சொப்பனத்திற்றானே பாதம் உண்டாகின்றது. எவற்றிற்கு ஜாக்கிரத்தில் பாதம் உண் டாகின்றதோ, அவற்றினும் சொப்பனத்தில் பார்திக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு அபகிருஷ்டசத்தை இருக்கின்றது. இவ்வாறு சேதந சொரூப சத்தைக்குப் பின்னமான சத்தையின் சொரூபம் "ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம்- சத்தியத்திற்குச் சத்தியம், பிராணன்கள் சத்தியம், அவற்றிற்கு இது சத்தியம்" என்று சுருதியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இரஜதத்தின் சத்தினும் சுக்தியின் சத்தே உத்கிருஷ்டமாம். இது எல்லோருக்கும் அநுபவமாம். ஆதலால் உத்கர்ஷ அபகர்ஷமுடைய சத்தே சேதனத்தினும் பின்னமாம். இவ்வாறு அத்தியாசத்தின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

கoஎ. அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம்.

அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் இதுவாம்:— தனது அபா வத்தி னதிகரணத்தில் அவபாசமாதலே அத்தியாச மென்பர். சுத்தி யில் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின் றது. இரஜதம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் இரஜதாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய சுத்தி எதுவோ அதனிடத்து இரஜதத்தின் பிர தீதியும் அதன் விஷயமு மிருத்தலான் இரஜதாவபாச மிருக் கின்றது; ஆதலால் அத்தியாசமாம். இவ்வாறு கற்பிததின் அதி கரணத்தில் கற்பிதத்தின் அபாவ மிருத்தலின் சகல அத்தியாசங் களினும் இவ் விலக்கணம் பொருந்துகின்றது.

கoஅ. ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெனும் சங்கையும் சமாதானமும்.

ஒரு அதிகரணத்தில் பாவ அபாவங்களுக்கு விரோத முண்டா கின்றது. சையோகமும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிகரணத்தில் மூலமுதலிய இட வேறுபாட்டா லிருக்கின்றன; ஓரிடத்தி லிருப்ப தில்லை. ஆதலால் ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கள் சம்ப வியா. என்றாலும் பதார்த்தங்களின் விரோதம் அநுபவாநுசார மாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கேவல பாவாபாவங்களுக்கு விரோ தமில்லை. அனால் கடத்துவ படத்துவ மிரண்டும் பாவமாம்; ஓர்

அதிகரணத்திலிரா; அவற்றிற்கு விரோதமுண்டு. திரவியத்தன்மைக்கும் கடத்தன்மைக்கும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமே கடத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தில் சென்றகாலவிசிஷ்ட கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சுத்தமாகிய கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமிருக்கின்றது. விசிஷ்ட கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதலத்தில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவ மிருக்கின்றது; அதனோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சமானசத்தையுடைய பிரதியோகி யபாவம் ஒரு அதிகரணத்தி லிருப்பதில்லை. விஷம சத்தையுடைய பிரதியோகிக்கு அபாவத்தோடு விரோதமில்லை. கற்பிதத்தின் அபாவத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை இருக்கின்றது. அல்லது வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. கற்பிதத்திற்குப் பிராதிபாஸிகசத்தை இருக்கின்றது; ஆதலால் விரோதமில்லை. யாண்டுச் சுத்தியில் ரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ ஆண்டு வியாவகாரிக ரஜதமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தில் வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின்றது. பாரமார்த்திக ரஜதமோ ஓரிடத்தும் இல்லாதிருத்தலின் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவம் கேவலாந்வயியாம். ஆதலால் சுத்தியில் ரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவமு மிருக்கின்றது. அநிர்வசநீய இரஜதமும் அதன் ஞானமும் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. ஒரேகாலத்தில் இரண்டிற்கும் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். பிரதீதிகாலத்தில் எதன்சத்தை இருந்து, பிரதீதி சூனியகாலத்தில் உண்டாகிற தில்லையோ, அதனைப் பிராதிபாஸிக மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமஞானமும் அதன் விஷயமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. சத்தசத்துகளுக்கு விலக்ஷணமானதை அநிர்வசநீய மென்பர். அதன் அபாவத்தினை வியாவகாரிக மென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியபாவங்கட்குப் பரஸ்பரமவிரோதமில்லை. வியாவகாரிக அபாவத்திற்கு வியாவகாரிகப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு.

கoக. அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம் நான்கு சங்கைகள்.

இப்பிரசங்கத்தில் நான்கு சங்கைகள் உண்டாகின்றன. முதற்சங்கை:—சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாமென்பது முற்கூறப்பட்டது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் எவ்வதிஷ்

டானத்தில் எது ஆரோபித மாகின்றதோ, அவ்வதிஷ்டானத்தோடு அது சம்பந்த முடையதாகக் காணப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் ஆரோபிதம் இரஜதமாம். அது "இது இரஜதம்" மென்பதாக சுத்தியின் இதந்தையோடு சம்பந்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம். அவை "யான் கர்த்தா" என்று சம்பந்தப்பட்டனவாகக் காணப் படுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானை முதலியன சாக்ஷியில் ஆரோபிதமாயின், அவை "யான் யானை, என்னிடத்து யானை" என்றிவ்வாறு சாக்ஷியோடு சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோற்றுதல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சங்கை இதுவாம்:— சுத்தியில் இரஜதாபாவம் வியாவகாரிகமும், பாரமார்த்திகமுமாமென்று முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமார்த்திகமாம். அதனின் வேறாகியதைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்ளின் அத்வைதவாதத்திற்கு ஹானி யுண்டாகும். பாரமார்த்திக இரஜதமில்லை. யாகலின் பாரமார்த்திக இரஜதத்தின் அபாவ மிருக்கின்றதெனக் கூறுதலோ சம்பவிக்கும்; பாரமார்த்திக அபாவ மிருக்கின்றதெனக் கூறுதல் சம்பவியாது.

மூன்றாவது சங்கை யிதுவாம்:—சுத்தியில் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாச முண்டாகின்றனவென முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் இரஜதத்திற்கு உற்பத்தி நாசம உளவெனின் கடத்தின் உற்பத்தி நாசங்களைப்போல இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். எங்ஙனம் கடத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுங்காலத்துக் கடம் உண்டாகின்றதென்பதாகக் கடத்தின் உற்பத்தி தோற்றுகின்றதோ, கடத்தின் நாசம் உண்டாகும் காலத்துக் கடமழிந்தது என்பதாகக் கடத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுங் காலத்து, இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாயிற்றென்பதாக உற்பத்தி தோற்றுதல் வேண்டும்; இரஜதத்திற்கு ஞானத்தால் நாசமுண்டாயின், அப்போது இரஜதத்திற்குச் சுத்தி தேசத்தில் நாச முண்டாயிற்று என்பதாக நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். சுத்தியில் கேவல இரஜதம் தோற்றுகின்றது. அதன் உற்பத்தி நாசங்கள் தோற்றுவ தில்லை. ஆதலால் பிற நூல்களின்படி அந்யதா

க்கியாதி முதலியனவே நல்லனவாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்ப வியாது.

நான்காவது சங்கை இதுவாம்:— சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மான அநிர்வசநீய இரஜத முதலியன உற்பத்தியாகின்றன என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அது முற்றும் அசங்கதமாம். சத்திற்கு விலக்ஷணம் அசத்தாம். அசத்திற்கு விலக்ஷணம் சத்தாம். சத்தின் விலக்ஷணமாம், அசத்தன்று என்று கூறுதல் விருத்தமாம். அங்ஙனமே அசத்தின் விலக்ஷணமாம், சத்தன்று என்று கூறுதலும் விருத்தமாம்.

ககo. முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம்.

அவற்றிற்கு முறையே இவை சமாதானமாம். முதற்சங்கையின் சமா தானம்:—சாக்ஷியில் சொப்பன் அத்தியாச முண்டாகுமாயின், "யான் யானை, என்னிடத்துயானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பூர்வ அநுப வத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரத்தினால் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பூர்வ அநுபவ முளதாகின்றதோ அங்ஙனமே சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்திற்குச் சமானமாக அத்தியாச முண் டாகின்றது. சகல அத்தியாசங்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிய அவித்தையோ சமானமாம். ஆனால் நிமித்தகாரணம் பூர்வ அநுபவ த்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரமாம்; அது விலக்ஷணமாம். எங்ஙனம் அநுபவ ஜந்நியசம்ஸ்காரமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தை யின் பரிணாம முண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் யானெனும் வடிவ ஞானத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் யானெனும் வடிவ அவித் தையின் பரிணாமவடிவ அத்தியாச முண்டாகின்றது. எப்பதார்த் தத்தின் எனதென்னும் வடிவ அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் என தென்னும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அத்தியாசம் உண் டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் இதுவெனும் வடிவ அநுபவ ஜந் நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப் பதார்த்தத்தின் இதுவெனும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் யானை முதலியவற்றி

னது பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாயிருக்கின்றது; யானெனும் வடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இதனால் அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரமும் யானை முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. ஆதலால் இது யானையென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; "என்னிடத்து யானை, யான்யானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிற தில்லை. சம்ஸ்காரம் அநுமேயமாம். காரியத்திற் கநுகூலமான சமஸ்காரத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுவதாகிய முன் அநுபவமும் அத்தியாச வடிவமாம். அதை உண்டுபண்ணும் சம்ஸ்காரமும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. அத்தியாசம் பிரவாக அநாதியாம். ஆதலால் முதல் அநுபவத்தின் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையில் ஓர் ஏதுவு மில்லை என்னும் சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் அநாதி பக்ஷத்தில் ஓர் அநுபவமும் முதலிலில்லை. பூர்வ பூர்வங்களினும் உத்தரம் யாவும் அநுபவமாம்.

அபாவத்தைப் பாரமார்த்திகமெனக் கொள்ளின் அத்துவைதத்திற்கு ஹானி புண்டாகுமென்னும் இரண்டாவது சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—சகல பதார்த்தங்களும் சித்தாந்தத்திற் கற்பிதமாம். அவற்றின் அபாவம் பாரமார்த்திகமாம். அது பிரஹ்ம வடிவமாம். இது பாஷியகாரருக்குச் சம்மதம். இதில் யுக்தி மேற் கூறுவாம்; இக்காரணத்தால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியில்லை.

மூன்றாவது சங்கையின் சமாதானம்:— சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டு மென்பதற்கு இது சமாதானமாம்:—சுத்தியில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதம் அத்தியஸ்தமாம். சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் "இது இரஜதம்" என்பதாக இரஜத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. இரஜதம் தோற்றுங் காலத்திற்கு முன் பெறப்பட்டுள்ளதைப் பிராக்சித்த மென்று (முன்பெறப்பட்டதெனக்) கூறுவர். இரஜத உணர்ச்சி காலத்திற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டுள்ளது சுத்தியாம். இவ்வாற்றால் சுத்தியில் முன்பெறப்பட்ட தன்மைத் தரும மிருக்

கின்றது. அதன்சம்பந்தத்தின் அத்தியாசமும் இரஜதத்தில்உண்டா கின்றது. இதனுற்ருன் "இப்போதைய இரஜதம்" என்னும் உணர் ச்சி உண்டாகிறதில்லை. "முன் உண்டாகிய இரஜதத்தைப் பார்க்கி ன்றேன்" னென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இவ்வுணர்ச்சி க்கு விஷயம் முன் உண்டாகிய தன்மையாம். அது இரஜதத்தில் இல்லை. ஆனால் இரஜதத்தில் இப்போதுண்டாகிய தன்மை இருக் கின்றது. முன் உண்டாகியதன்மை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆண்டுஇரஜதத்தில்அநிர்வசநீயமானமுன் உண்டாகியதன்மையின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் கௌரவமுண்டாகின்றது. சுத்தியினது முன் உண்டாகிய தன்மையின் உணர்ச்சி இரஜதத்தில் அங்கீகரிக் கின் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மை யான இடத்தில் அந்நியதாக்கியாதியினை அங்கீகரித்து மிருக்கின் ருர்கள். என்றுலும் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்டதன்மைத் தர்ம த்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இரஜதத்தில் உண்டாகின்றதென் னும் பக்ஷம் நலமுடையதாம். இவ்வாற்ருல் சுத்தியின் முற்பெறப் பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தி உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்தம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின்முற்பெற ப்பட்ட தன்மை வர்த்தமான உற்பத்தி என்னுமிரண்டும் ஒன்றற் கொன்று விரோதிகளாம். யாண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை உள தாகின்றதோ ஆண்டு அதீத உற்பத்தி உளதாகின்றது. யாண்டு வர்த்தமான உற்பத்தி உளதாகின்றதோ ஆண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை இருப்பதில்லை. இவ்வாற்ருற் சுத்தியிலுள்ள முற் பெறப் பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தியின் உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்த மிருத்தலின், இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகியும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. இரஜத த்தின் நாச முண்டாகுமாயின், அதன் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்றதற்கு இது சமாதானமாம். அதிஷ்டானத்தின் ஞா னம் உண்டாகுமாயின் அப்போது இரஜதத்தின் நாசம் உண்டா கின்றது. அவ் வதிஷ்டான ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாதநிச்ச யம் உண்டாகின்றது. சுத்தியில் மூன்று காலத்திலும் இரஜதமி ல்லை யென்னும் நிச்சயத்தினைப் பாதமென்பர். இத்தன்மைய நிச்ச யம் நாச உணர்ச்சிக்கு விரோதியாம். ஏனெனின் நாசத்திற் பிரதி யோகி காரணமாகின்றது. பாதத்தினால் பிரதியோகியின் என்று மின்மை தோற்றுகின்றது. எதன் என்றும் இல்லையென்னும்

உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ அதன் நாச உணர்ச்சி சம்பவியாது. அல்லது எவ்வாறு கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்ட முதலியவற்றுற் பொடியாதல் வடிவினதாகிய நாசம் உண்டாகின்றதோ அவ்வாறு கற்பிதத்திற்கு நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தோடு கூடிய கற்பிதத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதிஷ்டான மாத்திரத்தின் எஞ்சுதலே அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியாகின்றது. அவ்வதிஷ்டானம் சுத்தியாம். அதன் அவசேஷ (எஞ்சுதல்) வடிவ இரஜதத்தின் நாசம் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது நாசத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் சாகசத்தினலாம்.

சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மென்று கூறுதல் விருத்தமாமென்னும் நான்காவது சங்கைக்கு இது சமாதானம்:— சொரூப மின்றியதனை சத்து விலக்ஷணமென்றும், இருக்கின்ற சொரூபத்தினை அசத்து விலக்ஷணமென்றும் கூறின் விரோத முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒரே பதார்த்தத்தில் சொரூபமின்றிய தன்மையும் சொரூபத்தோடுகூடிய தன்மையும் சம்பவியா. ஆதலால் சத்தசத்து விலக்ஷணத்திற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் காலத்திரயத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ அதனைச் சத்தென்பர். எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது சத்துவிலக்ஷணமெனப்படுகின்றது. முயற்கோடு மலடிமைந்தன்போல சொரூபமில்லாததனை அசத்தென்பர். அதற்கு விலக்ஷணமானது சொரூபமுடையதாகின்றது. இவ்வாற்றால் பாதிக்கத்தக்க சொரூபமுடையது சத்தசத்துவிலக்ஷண மென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்கு பாதயோக்கியமென்பது பொருள். சொரூபமுடையதென்னும் இத்துணைப்பொருள் அசத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்காம்.

௧௧௧. முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும்.

இவ்வாறு யாண்டுப் பிரமஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் அநிர்வசநீய பதார்த்தங்களின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தியின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்; சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி இருக்கின்றது. இரஜதத்தில் சுத்

தியின்கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தினது சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தியின்கண்ணுள்ள சுவதாதான்மியத்திற்கு இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில்லை. அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. அதற்கும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை.

இவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். அநிர்வசநீய வஸ்துவின் உணர்ச்சியை ஞானாத்தியாச மென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசநீய விஷயத்தை அர்த்தாத்தியாசமென்பர். ஆதலால் ஞானாத்தியாச அர்த்தாத்தியாசங்களுக்கும் இது உதாரணமாம். இரஜதத்துவ தர்ம விசிஷ்ட இரஜதத்தின் அத்தியாசம் சுத்தியிலிருக்கின்றது. ஆதலால் தர்மி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். யாண்டு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டாகினறதோ, ஆண்டு இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று சொரூபமாக அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபிதத்தின் அத்தியாசம் சொரூபமாக உண்டாகின்றது. சத்திய வஸ்துவின் தர்மம் அல்லது சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். சிலவிடத்துத் தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாரணத்தில் சுத்தியின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மை வடிவினதாய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் இரஜதத்திலிருக்கின்றது. "இரக்தபட" மென்னுமிடத்தில் குசும்பாவின்கண்ணுள்ள இரக்த வடிவமாகிய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் படத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியில் முகத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சொரூபமாக அத்தியாச மிருக்கின்றது அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் சொரூபமாக இல்லை. ஆனால் ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாச மிருத்தலால் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச மிருக்கின்றது. ஞானசொரூபம் ஆத்மாவாம்; அந்தக்கரண மன்று. ஞானத்தின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்மாவினதுசம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "படம் விளங்குகின்றது, படம் விளங்குகின்ற" தென்பதாக ஸ்புரண சம்

பந்தம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக் கின்றது. ஆத்மாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய தர்மங்கள்தோற்றுகின்றன. ஆதலால்ஒற்றைக்கண்ணுடைமைமுத லிய தர்மங்களின் அத்தியாசம் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. இந்திரிய ங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. ஏனெ னின் "யான் ஒற்றைக்கண்ணன்" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின் றது. "யான் நேத்திர"மென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆத லால் நேத்திரத்தின் தர்மமாகிய ஒற்றைக்கண்ணுடைமையின் அத்தியாசம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாச மில்லை. இது தர்மாத்தியாசத்திற் குதாரணமாம். நேத்திர முதலிய சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. என் றாலும் பிரஹ்ம சேதனத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமு மிருக்கின்றது. துவம்பதார்த்தத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தி யாசமு மில்லை. அவித்தைக்கு இத்தன்மைய அற்புத மகிமை யுண்டு. ஒரே பதார்த்தத்திற்கு ஒரு தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தி யாச முண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிராஹ்மணத்தன்மை முதலிய தர்ம விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம் ஆத்மாவில் உண்டா கின்றது. சரீரத்தன்மை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாச முண்டா கிறதில்லை. இதனாற்றான் விவேகியும் "பிராஹ்மணன் யான், மனி தன் யான்" என்று வியவகரிக்கின்றான். "சரீரம் யான்" என்னும் வியவகாரம் விவேகிக் குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு அற்புத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களில் அத்தியாசமின்றி ஆத்மாவினிடத்து ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களி னத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. இது தர்மாத்தியாசத்திற்கு உதாரண மாம். வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாய்ச் சுதந்திர மின்றி இருப்பத னைத் தர்மமென்பர். ஆதலால்சம்பந்தமும் தர்மமேயாம். அதன் அத் தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். ஆனால் தர்மம் இருவகையாம்:— ஒன்றோ பிரதியோகி அநுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. சில தர்மம் அநுயோகி மாத்திரத்தி னது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. ஒருகால் அநுயோகியின் உணர்ச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உண ர்ச்சியும் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மைமுதலியவற்றின்

உணர்ச்சியில் அநுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் முதலிய வாக்கிய ஜந்கிய உணர்ச்சியில் அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தர்ம முளது. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தர்மத்தினைச் சம்பந்தமென்பர். கடத்தன்மை முதலியவற்றைக் கேவலதர்மமென்பர்; சம்பந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சம்பந்தாத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். முற்கூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலும் இரண்டு இலக்கணங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதிஷ்டானத்திலும் விஷமசத்தையுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்தில் தனது அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படுகின்றது. பிராந்திகாலத்தில் அநிர்வசநீய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் அத்தியாசத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங்களும் சம்பவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தால் பிரமம் (பிராந்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்நி இல்லாத இடத்தில் வந்நியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம். அது இவ்வா றுண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம் (அடுக்களைத்தன்மை) வந்நியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்தில் அடிக்கடி வந்நிதேசத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியத்தன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டு வந்நியின்றியகாலத்தில் இவ்வாறு அநுமானம் உண்டாகின்றது. "இந்த மஹானஸம் வந்நியுடைத்து, மஹானஸத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸம்போல" என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்நியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வஞ்சகனது வாக்கியத்தால் வந்நியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசத்தில் அசத்தாகிய வந்நியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசலக்ஷணத்தின் இலக்ஷியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்நியின் அபாவாதிகரணத்தில் வந்நியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயத்தினையும ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்நியின்

அப்ராவளாதிகரணத்தில் வந்நியின் பரோக்ஷஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி உண்டாகின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் கிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமத்தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியில்லை. யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நையாயிகர் முதலியோர் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றால் நிர்வாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அத்வைதவாதிக்கு ஆக்கிரகமில்லை; அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்றான் பாரிபாஷிக அத்தியாசம் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநர்த்தப் பிரமம் அபரோக்ஷமாம். அதனது சொரூபத்தில் ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்கே திருஷ்டாந்தத்தன்மையின்பொருட்டு அத்தியாசத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் ஆக்கிரகமாம். பரோக்ஷப் பிரமத்தில் பிறநூலினும் வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோக்ஷப்பிரமத்தில் முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்தமுண்டாகின்றது.

௧௧௨-௧௩௯. சித்தாந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.

௧௧௨. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இதுவாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சர்ப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் இதுவெனும்வடிவம் சாமானியஞானமாம். அச்சாமானியஞானம் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் பிரமையாம். அந்தத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்நிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் சர்ப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானாபாசமென்பர். தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தேசத்திற் சென்றது. அதனால்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம்
என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் பிரமாத்திருசேதனத்
தோடு இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்திற்குப் பேத
மிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரச்சுவின் சாமானிய இதுவெனும்வடிவம்
பிரத்தியக்ஷமாம். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் இதுவெனும் வடிவ
ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு
சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தி
யக்ஷமெனப்படுகின்றது. பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தி
யக்ஷமெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாணசேதனத்தோடு விஷய
சேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்
மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் பிரமா
த்திரு சேதனத்தின் அபேதமும் விருத்தி வாயிலாக உண்டாயிருக்
கின்றது. ஆதலால் விருத்திரூப பிரமாண சேதனத்திற்கு விஷய
சேதனத்தோடுள்ள அபேதமும் அபாதிதமாம். எங்ஙனம்: தடாக
ஜலத்திற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண்
டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலத்திற்கும் வயல்ஜலத்தோடு அபேத
முண்டாகின்றது. ஈண்டுத் தடாகஜலத்திற்குச் சமானம் பிரமாத்திரு
சேதனம். வாய்க்காலுக்கொத்தது விருத்தி. வாய்க்கால் ஜலத்திற்கு
ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொத்தது விஷயம். வயலின்கண்
ணுள்ள ஜலத்திற்கொத்தது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டா
ந்தத்தால் விஷய சேதனத்திற்கோ பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு
அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு
கடமுதலிய விஷயங்களுக்கு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எங்ங
னம்: தடாக ஜலத்தோடு வாய்க்கால் வழியாய் வயல் ஜலத்திற்கு
அபேதம் உண்டாகின்றது. பார்த்திவமாகிய வயலுக்குத் தடாக
ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கடமுதலியவிஷ
யங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேத
மாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சம்பவியாது. என்றாலும் பிரமா
த்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்
தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாத்திரு சேதனத்
திற்கும் விஷயத்திற்கும்ஏகத்துவம்சொல்லக் கருதியதன்று. ஆனால்
பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு
சத்தையில்லை; பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையே எந்த விஷ
யத்திற்குச் சத்தை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற

தென்னும் பொருள் சொல்லக் கருதியதாம். கடத்தின் அதிஷ்டானம் கடாவச்சின்ன சேதனமாம். இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாற்றாற் சகல விஷயங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறாக அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்தை இல்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அத்தியஸ்தத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறாகிய சத்தை விஷயத்திற்கில்லை. அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும் பிரமாத்திருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷவிருத்தியின் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாத்திருசேதனம் எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயத்திற்கு அபேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது. இதனாற்றான் அபரோக்ஷ ஸ்தலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருத்தியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம் வாய்க்காலின் சம்பந்தமின்றித் தடாக ஜலத்திற்கும் வயல் ஜலத்திற்கும் ஏகத்துவ முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சம்பந்தமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயசேதனத்திற்கும் ஏகத்துவமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரோக்ஷஞான காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாயிருத்தலின் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபின்ன சத்தையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலின்றி அபரோக்ஷ ஞான காலத்திலும் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயதேசத்தில் விருத்தியின் வெளிப்படுதல் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் "இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய அபரோக்ஷப் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரமத்தினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஹேது அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரத்தியக்ஷரூபப்பிரமையாகின்றது. அதனால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன வென்பது சாம்பிரதாயிகமதமாம்.

கக௩. முற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும்.

சங்கை:- ஆனால் அபரோக்ஷப் பிரமையினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் பிரதிபாதனம் செய்யப்படும். ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமையினாலும், விஷய சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்ப முதலியன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தை அநுசரித்தவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— இதுவெனும் வடிவவிருத்தியினால் விஷயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்திததன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களின் ஞானத்தினாலேயே அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுதலால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாந்ய அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாந்ய அம்சததின் அஞ்ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும் வடிவ சாமாந்ய ஞானத்தினாலும் அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எதன் அஞ்ஞானத்தினால் பிரமம் உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானத்தால் நஷ்டமாமென்பது நியமம். ஆதலால் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. ஆனாலும் இதுவெனும வடிவ நேத்திரப் பிரமையின் அபேக்ஷை அபரோக்ஷ அத்தியாசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத்திரத்தின் சையோகமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்ய அபரோக்ஷப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆண்டு வேறு விதமாகவோ சாமாந்ய ஞானத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் க்ஷோபம் சாமானிய ஞானத்தினால் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

ககச. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜந்நிய சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினாலேயே க்ஷோபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமைஇருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் எச்சங்கை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன.

இதுவும் அநுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே. என்றாலும் சாம்பிரதாயிக வசனத்திலும் அவா வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றானே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடியஅஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமா யிருத்தலின்சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம். அத்தியஸ்தத்தில் அபிந்நமாய்எதன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ அதுஆதாரமெனப்படுகின்றது. "இதுசர்ப்பம்இதுவெள்ளி" என்றல்முதலியபிரம உணர்ச்சியில்அத்தியஸ்தமாகியசர்ப்பம்இரஜதம் முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும்அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரமமுண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் "இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி" என்னும் பிரமம் உண்டாகவுமாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

௧௧௫. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகாரர்களின் மதத்தின் அநுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னும் பேதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமிருத்தலின் நாசமுண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமில்லை ஆதலால் ஞானத்தினால் அதற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்த விருக்ஷத்தின் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்தி லிருத்தற்றன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷத்தின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாயினும் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்திருத்தற் றன்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முக்தனாகிய விதவானுக்குப் பிரஹ்மாத்மாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும் அந்தக்கரணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸ்தலத்தைப்போல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும விசேஷவடிவமாக அஞ்ஞானமுமோ சொல்லுதல் பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்திற்கே ஞானத்தினால்நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பதே சமாதானமாம். அங்ஙனமே இரஜ்ஜுசுத்திமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானத்தால் இதுவெனும் அம்சத்தின் ஆவரணத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞான முண்டாகியும் சர்ப்பமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு ஏதுவாகிய இதுவெனும் அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இதுவெனும வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாகியும் விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமாநிய அம்சம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு இதுவெனு மம்சத்திற் சம்பவமிருத்தலின், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

மாந்தன்மை சம்பிரதாயத்தினால் அடையப்பட்டதாயிருக்கின்றது. அதற்கும் விரோதமில்லை.

௧௧௬. பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேபசாரீரகங்களினது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையும், அதில் இரகசியமும்.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி விசேஷ அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத் தன்மை இல்லை. விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையில்லை. இம் மதத்தில் சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையின் அபாவம் இம்மதத்தினும் சமானமாம். ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய்த் தோற்றுவது எதுவோ அது ஆதார மெனப்படுகின்றது. "இரஜ்ஜு சர்ப்பமாம்" என்றிவ்வாறு உணர்ச்சி உண்டாகுமாயின், அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய் விசேஷ அம்சம் தோற்றும். முற்கூறியபடி தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷ வடிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமன்று. இவ்வாற்றால் முதற் பக்ஷத்தில் இதுவெனுந் தன்மை வடிவமாக இரஜ்ஜுவிலும் சுத்தியிலும் பிரமாணஜந்நிய ஞானத்தின் பிரமேயத்தன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவடிவமாகவும், அங்ஙனமே சுத்தித்தன்மை வடிவமாகவும் பிரமேயத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞாதத் தன்மையிருத்தலின் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருக்கின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆவரணசக்தி விரோதிப்பிரமைக்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய பிரமேயத்தன்மை இதுவெனுந் தன்மை வடிவத்தா னிருக்கின்றது. என்றாலும் விக்ஷேபசக்தியுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அறியப்பட்டதின்கண்ணும்சம்பவிக்கிறது. ஆதலால்இதுவெனுந்தன்மை வடிவினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மை யிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சேதனத்திலுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கப்பட்ட வடிவினவாகிய பிறவிக்குருடனுக்குச் சமானமான ஜடபதார்த்தங்களில் அஞ்ஞானத்தினலாகிய ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்நியஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவி

னதாகிய பிரமேயத்தன்மையும் சேத்னத்திலிருக்கின்றது. கடமுதலிய ஜடபதார்த்தங்களில் ஆவரணமிருக்குமாயின், அதன் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரமேயத் தன்மையின் அங்கீகார முண்டாகிறது. சேதனத்தில் அஞ்ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையிருத்தலால்சேதனத்தின்கண்ணே ஞாதத்தன்மையும்பிரமேயத்தன்மையுமிருக்கின்றன. அங்ஙனமேசகல அத்தியாசங்களின் அதிஷ்டானமும் சேதனமாம். ஜடபதார்த்தம் தான் அத்தியஸ்தமாம்; பிறவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாகாது. ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றில் அஞ்ஞாதத் தன்மையும், அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையும் அதிஷ்டானத்தன்மையும் எவ்வாற்றானும் சம்பவியா. என்றாலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்னவிபுசேதனத்திலிருக்கின்றது. ஆனால் தூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மை அந்தந்த விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது. இவ்வர்த்தத்தை எட்டாவது பிரகாசத்திற் கூறுவோம். அங்ஙனமே பிரஹ்மஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினவதாகிய ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன சேதநத்திலிருக்கின்றது. கடாதிஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மை கடாதியவச்சின்னசேதனத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அவித்தைக்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மைநிரவயவாவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பூதபௌதிக பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மை அஞ்ஞானஅவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பிராதிபாஸிகசர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மை இரஜ்ஜுஅவச்சின்ன சுத்திஅவச்சின்ன முதலியசேதனங்களிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சேதனத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை ஞாதத்தன்மை அதிஷ்டானத்தன்மை முதலியவற்றின் அவச்சேதகம் ஜடபதார்த்தமாம். ஆதலால் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஜடபதார்த்தங்களிலும் அஞ்ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் சம்பவ மிருத்தலின் இரஜ்ஜு அஞ்ஞாதமாம், ஞாதமாம், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம், என்றிவ்வாறும் வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு ஏதுவாகிய இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ சாமாந்ய ஞானப்பிரமை வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகின்.

றது. அச்சாமாகிய ஞானத்தால் க்ஷோபமுடையதாகிய அவித்தையின் சர்ப்பாதி வடிவ பரிணமமும் சர்ப்பமுதலியவற்றின் ஞான வடிவ பரிணமமுமுண்டாகின்றன. இரஜ்ஜுமுதலிய விஷய உபகித சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் சர்ப்பமுதலிய விஷயாகார பரிணம முண்டாகின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியுபகிதசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் ஞானகார பரிணமமுண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம். இதுவெனும் வடிவவிருத்தியவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பஞானத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

கக௭. விஷய வுபகித விருத்தி யுபகித சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை சமாதானம்.

இதுவெனும் வடிவப் பிரத்தியக்ஷவிருத்தி உண்டாகும் காலத்து, விஷய உபகித சேதனத்திற்கும் விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறியபடி விஷய ஞானங்களினது உபாதானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் அதிஷ்டானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் சம்பவியா. சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களின் அதிஷ்டானத்திலும் ஞானத்தின் அதிஷ்டானத்தினை வேறாகக்கொள்ளுவோமாயின், சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலியவற்றின்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. ஏனெனின் தனது அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தின் அதிஷ்டானஞானத்தால் அத்தியஸ்தத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டான ஞானமாகிய இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தால் அத்தியஸ்த சம்சாரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஒன்றன் ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் நிவிருத்தியின் பொருட்டு இரண்டற்கும் அதிஷ்டானம் ஒன்றென்றே கொள்ளுதல் தகுதியாம்.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:— யாண்டு ஒரு வஸ்துவிற்கு உபாதியினாலாய பேதமுளதாகின்றதோ, ஆண்டு உபாதியின் நிவிருத்தியினால் அபேதமுண்டாகின்றது. அன்றியும் இரண்டு உபாதிகளும் ஓரிடத்திருக்குமாயின் ஆண்டும் உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆனால் உபாதிகளின் ஏகதேசத்திருத்தற்றன்மையினால் யாண்டு

உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு தர்மியிற்றானே அவ்வவ்வுபகிதத்தன்மைகளாகிய இரண்டு த்ர்மங்க ளிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: ஒரு ஆகாசத்திற்குக் கடமடஉபாதி பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக்கடமடங்களின் நாசத்தால் அபேதமுண்டாகின்றது. மடமாகியஇடத்தில் கடத்தை ஸ்தாபித்தலாலும் கடாகாசத்திற்கு மடாகாசத்தோடு பேத மிருப்பதில்லை. என்றாலும் கடாகாசத்தில் கட உபகிதத்தன்மையும் மட உபகிதத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களிருக்கின்றன; தர்மி ஒன்றாம். அங்ஙனமாயினும் எதுவரையில் கடமடங்க ளிரண்டு மிருக்கின்றனவோ, அதுவரையில் கடாகாச மடாகாசமென்றிரண்டுவியவகாரமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுமுதலிய விஷயதேசத்தில் விருத்தி செல்லுங்காலத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாயினும், இரண்டு உபாதிகள் இருத்தலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மை என்றிரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் சர்ப்பமுதலிய விஷயங்களுக்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்யும் தர்மம்இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். இரஜ்ஜுமுதலியவற்றின்ஞானத்திற்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையைஅவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மம் விருத்தி உபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களுக்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானம்சத்திற்குச் சேதனத்தில் அதிகரணத்தன்மையை அவச்சேதகஞ்செய்வது இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். பிராந்தி ஞானத்திற்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின்சேதனத்தில்அதிகரணத்தன்மையைஅவச்சேதகஞ்செய்வது விருத்தி யுபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் ஓரிடத்தில் உபாதிகளிருக்க உபகிதங்களுக்கு அபேத முண்டாகியும் தர்மங்களுக்குப் பேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு உபாதானமாதற்றன்மை யிருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன அதே சேதனத்தின்கணுள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்திற்கு உபாதான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே, விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு அதிஷ்டான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மைஅவச்சின்ன அதேசேதனத்தில் சர்ப்பமுத

லிய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாதற்றன்மையிருக்கின்றது. இவ்வாறாக உபாதிகள் இருக்குங்காலத்திலும் ஓரிடத்து உபாதிகளிருத்தலால் உபஹிதத்திற்கு அபேதமுண்டாயினும், உபாதியைமுன்னிட்டுப் பேத வியவகாரமு முண்டாகின்றது. பின்னதேசத்தில் உபாதி இருக்குமாயின் அப்போது கேவலபேத வியவகாரமுண்டாகின்றது. உபாதிநிவிருத்தியாயின் அப்போது பேத வியவகாரமுண்டாகிறதில்லை. கேவல அபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிவிருத்தியும் விஷயமுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்து இருப்பனவாயின், அப்போது சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாகியும் உபாதியை முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும் அதிஷ்டானத்திற்கும் பேதங் கூறுதல் அசங்கதமன்று. சொரூபமாக உபஹிதத்திற்கு அபேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரு அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் சர்ப்பாதி விஷயங்களுக்கும் அவற்றின் ஞானத்திற்கும் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

௧௧அ. இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரம ஞான முண்டாவதிலுள்ள இரண்டு பக்ஷம்.

இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞானம் (மயக்கவுணர்ச்சி) உண்டாகுமிடத்து இரண்டுபக்ஷங்களுள. சிலர் இதுகூறுகின்றனர்:—இதுசர்ப்பம் இது இரஜதம்என்றிவ்வாறு அதிஷ்டானத்தின் கண்ணுள்ள இதுவெனுந்தன்மையையும்சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றில் அதன் சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ச் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியவற்றைக்கோசரிக்கும் பிரம முண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையினையும் இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தத்தினையும் விட்டுக் கேவல சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. கேவல அத்தியஸ்தகோசரமே பிராந்தி ஆகுமாயினும் சர்ப்பம் இரஜதம் என்னும் வடிவப்பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். "இச்சர்ப்பத்தை அறிகின்றேன், இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்" என்னும் பிரமத்தின் அநுவியவசாயமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தோடு தாதான்மியமாகப் பொருந்திய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றைக்கோசரிக்கும் வியவசாயத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. கற்பிதசர்ப்ப முதலியவற்றில்

இதுவெனுந் தன்மையில்லை. ஏனெனின் வர்த்தமானகால எதிரிடங்களின் சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையாகின்றது. வியாவகாரிக தேசகாலங்களுக்குப் பிராதிபாஷிகத்தோடு வியாவகாரிக சம்பந்தம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மை கற்பிதத்திற் றோற்றுதலால், வியாவகாரிகத்தின் நிர்வாகம் உளதாகக் கற்பித்தத்தில் இதுவெனுந் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். அந்நியதாக்கியாதியோடு விரோத முளதாயின், அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. கற்பிதத்தில் இதுவெனுந் தன்மையின அங்கீகாரமில்லை. என்றும் சம்பந்தியை விட்டுக் கேவல சம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையை விட்டுக் கேவலம் அத்தியஸ்த கோசரமான அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இதுவேனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஒன்றோ இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையாகிய அந்தக்கரண விருத்தி வடிவ உணர்ச்சியாம். மற்றையது விருத்தி உபகிதசேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் மயக்க உணர்ச்சியாம். அதுவும் அத்தியஸ்தத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் தாதான்மியத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் இதுவென்பதைக் கோசரிப்பதாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல அபரோக்ஷப் பிராந்தியும் இதுவெனும் வடிவினதாய் அத்தியஸ்த வடிவமாகின்றது. சில ஆசிரியர் இங்ஙனம் மதித்திருக்கின்றனர்.

அநேக நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாகிய பிரமையினால் கேஷாபமுடைய அவித்தையின் கேவல அத்தியஸ்த வடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. அவித்தையின் இதுவெனும் வடிவ பரிணாம முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாவகாரிக பதார்த்த வடிவமாக அவித்தையின் பரிணாமம் சம்பவியாது. சாக்ஷாத் அவித்தையினாற் றோன்றிய பிராதிபாஷிக பதார்த்த வடிவமாகவே அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையில் பிராந்தி ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை யில்லை கேவலம்

அத்தியஸ்தத்திற்றான் பிரமத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கின்றது.

"இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்பதாகப் பிராந்தியின் ஆகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே "இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்" என்று பிராந்தியின் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது மயக்கமாகுமாயின் "சர்ப்ப மிரஜத" மென்பதாகப் பிரமத்தின் ஆகார முண்டாதல் வேண்டும். "இரஜதத்தை அறிகின்றே" னென்பதாகவே அநுவியவசாய முண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு முன்மதத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் விளக்கம் அத்தியஸ்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அல்லது அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அத்தியஸ்தசர்ப்பமுதலியவற்றில்உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்தின் அதிஷ்டானம் இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தியாம். அந்தப் பிரமாவிருத்தியில் இதுவெனும பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மை யுளது. அதன் உணர்ச்சி சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தில் உண்டாகின்றது. அல்லது பிரமாவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானத்திலுள்ள இதுவெனும்பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன்மை எதுவோ, அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சர்ப்பமுதலிய ஞானங்களில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவத்தன்மைச் சூனியப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அல்லது இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உபகித சேதனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். முற்கூறிய விருத்தி உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாகுமாயின், முற்கூறியவிருத்தியினால் இரண்டு நான்கு கடிகைகள் நீங்கிய பின்னும் சர்ப்பமுதலிய பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் உபலக்ஷணமுடையதனை உபலக்ஷிதமென்பர். உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. இப்பொருளை மேற்கூறுவாம். சொல்லப்படும் இரண்டாக உபாதியில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷை உளது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தி எதற்கு உபாதியாகின்றதோ, அது இதுவெனும் விருத்தியுபகித மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பம்

இரஜத முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாயின், அக்காலத்தில் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இருக்கின்றதென்பதனை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தா (இருப்புக்) காலத்திற்கு அதிக்கிரமித்த காலத்தில் அத்தியஸ்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரம ஞானத்தின் சமயத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தின் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு உபயோகமுள்ளதாகிய இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இருக்கின்றது; இரஜத வடிவ அவித்தியாவிருத்தியும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என இரண்டு ஞானமுள. இதுவெனும் வடிவினது பிரமா விருத்தியாம். சர்ப்பம் இரஜத முதலிய வடிவினது பிரம விருத்தியாம். அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிரம விருத்திக்கு இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தி அதிஷ்டானமாம். அத்தியஸ்தத்திற்கு அபேத சம்பந்தமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம: பிரஹ்மப் பிரபஞ்சங்களின் "இவ்வெல்லாம் பிரஹ்மம்" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் அபேதமாம். ஆதலால் "இது சர்ப்பம், இது இரஜதம்" என்பதாக உபய விருத்தியின் அபேத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. முற்கூறியபடி விருத்தி இரண்டுளதாயின் "அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தமென்னு மிரண்டும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாம்" என்னும் பழமையான வசனம் அசங்கதமாகும். என்றலும ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமா மென்பதற்கு இது பொருளன்று. ஒரு விருத்திக்கு விஷமாம்; ஆனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்கள் ஒரு சாக்ஷிக்கு விஷயமாகாவென்பது பிராசீன வசனத்திற்குப் பொருளாம். இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் தேசத்திலேயே சர்ப்பம் இரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலிய தேசங்களிற் செல்லுகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யுபகித சாக்ஷிக்கு அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாமென்னும் பிராசீன வசனத்தில் ஞானபதத்திற்குச் சாக்ஷி பொருளாம்; விருத்தியன்று. ஆதலால் பிரம விருத்திக்கு அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அநேக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்மதி இருக்கின்றது.

நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் மதம்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரோ
இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—பிராந்தி ஞானமின்றிப் பிரமை வடிவ
மாகிய இதுவெனும் வடிவ ஞானம் பிரமத்திற்கு ஏதுவன்று.
ஆனால் இது பாம்பு இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமவடிவ ஒரே
ஞானமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமத்திற்கு முன் இது
வெனும் பதார்த்த வடிவப் பிரமாரூப சாமாநிய ஞானம் இரஜ்
ஜு முதலியவற்றிற்கு அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்பாம்:—
அநுபவாநுசாரமாக ஞானமிரண்டின் அங்கீகாரமா? அல்லது
பிரமவடிவ காரியத்தின் அநுபபத்தியினால் பிரமத்திற்கு பின்ன
மான சாமாநிய ஞானத்தின் அங்கீகாரமா? அநுபவத்தை அநுச
ரித்து ஞானமிரண்டாமெனின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின்
முதல் மதத்திலோ இதுவெனும் பதார்த்த கோசரமாக இரண்டு
விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்றோ பிரமை வடிவ
அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகச் சொல்லப்
பட்டது. மற்றையது அவித்தையின் பிரம வடிவவிருத்தி இது
வெனும் பதார்த்தினை விஷயஞ் செய்வதாய் இது இரஜதமென
இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதாமென்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.
இம்மதத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி
சொல்லப்பட்டது. அது எவருடைய அநுபவத்திலும் ஏறுவதில்லை.
சர்ப்ப மிரஜத முதலிய ஞானத்தைப்போல இதுவென்பதைக் கோ
சரிக்கும் ஞானமும் ஒரே அநுபவத்தாற் பெறப்படுவதாம். ஆத
லால் முதல் மதம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று. இரண்டாவது
மதத்தில் இதுவெனும்பதார்த்தத்திற்கு இரண்டுஞானத்தை அங்கீ
கரிக்க வில்லை. ஆனால் "இது பாம்பு இது இரஜதம்" என்றல் முத
லிய இரண்டு ஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதுவெனும்
வடிவப் பிரமையோ அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இர
ஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமம் அங்கீகரிக்கப்பட்டி
ருக்கின்றது. அதுவும் அநுபவ விருத்தமாம். ஏனெனின் இரஜ்ஜு
சுத்திகளின் ஞானத்தால் சர்ப்ப இரஜதங்களின் பாதமுண்டாகிய
பின்னர், ஒருவன் உனக்கு எப்படிப் பிரமை உண்டாயிற்றென்று
கேட்பானாயின், அதற்கு "இது சர்ப்பம்இது இரஜதம்" என்னும்
பிரமம் எனக்குண்டாயிற்று என்று உத்தரம் கூறுவான், இது
வெனும் வடிவப் பிரமை யுண்டாயிற்று, சர்ப்ப வடிவ இரஜத

வடிவப் பிரம முண்டாயிற்று என்று ஒருவனும் விடை கூறுவதில்லை. ஆதலால் இரண்டாவது மதத்தின்படியும் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரமும் அநுபவ விருத்தமாம். ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியாகிய இதுவெனும் வடிவஞானம் பிரமையாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானஜந்நிய சர்ப்பம் இரஜமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப்பது, அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப்பது அவித்தையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானாபாசமாம். இவ்வாற்றால் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று.

௧௨௦. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

சாமாநிய ஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜ்ஜுமுதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோக முண்டாகுமாயின் சர்ப்ப முதலிய அத்தியார முண்டாகின்றது. இந்திரிய சையோகமுண்டாகாவிடின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை; இத்தன்மைய அந்வயவெதிரேகங்களால் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடுள்ள சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாந்தன்மை பெறப்பட்டதாகின்றது. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்திற்கு அதிஷ்டானத்தின் ஞானவாயிலாகவே காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வேறு வகையாய் அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோக மின்றியும் அகங்கார முதலியவற்றின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசமாத்திரத்தில் அதிஷ்டான ஞானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவாம். அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமும் பிரத்தியக்சொரூபமாகிய ஆத்மாவாம். அது ஸ்வயம் பிரகாசமாம். சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தினது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் இந்திரிய சையோகத்தால் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிஜப்பிரகாச சூந்நிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாகவே இந்திரிய சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்தில் உபயோக மிருக்கின்றது; நேரே உபயோகமில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய

ஞானமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். அத்தியாசம் காரியமாம். யாண்டுக் காரியம் தோற்றிக் காரணம் தோற்றாதிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் காரியம் வேறுவகையாற் சம்பவியாமையின் காரணத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது. பிரம ஸ்தலத்தில் இதுவெனும் வடிவப் பிரமை அநுபவ சித்தமன்று. என்றாலும் பிரம வடிவ காரியத்தின் சாமாநிய ஞானமாகிய காரணமின்றிச் சம்பவியாமையின் சாமாநிய ஞானத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகூறின் அது பொருந்தாது. அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய சாமாநிய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் சாமாநியஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்குக் காரணமெனக் கொள்வோர் பூர்வபக்ஷிகள். சாமாநிய ஞானத்தைக் கூறாத உபர்த்தியாயர் சித்தாந்தியாவர். அவர் வார்த்தையினைக் கூறுவாம்:—சாமாநியஞானமின்றி ஓர் அத்தியாசமும் உண்டாகாவிடின் அத்தியாசத்திற்கு காரணமாந் தன்மை சாமாநியஞானத்திற்பொருந்தும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமின்றிக் கடாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாச மாத்திரத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையில்லை. தர்மிஞானவாதி கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானத்தைக்கூறுகின்றார். அவரை இதுகேட்கவேண்டும்:—கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரசையோகத்தாற்றோன்றிய அந்தக்கரணத்தின்விருத்தியாகிய சாமாநிய ஞானமா? அல்லதுசேதனசொரூபப்பிரகாசமேசாமாநியஞானமா? முதற் பக்ஷத்தைக்கூறின் அது பொருந்ாது. ஏனெனின் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய அஞ்ஞானவச்சின்ன பிரஹ்மம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்பிரஹ்மகோசரம்அந்தக்கரணத்தின்சாக்ஷாத்விருத்தியெனல்சம்பவியாது. இரண்டாவதுபக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச் சொரூபப் பிரகாசம் ஆவரிக்கப்பட்டதாம். அவ்வாவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினையும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோகமில்லாமலும் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று; இவ்வாற்றால் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானமின்மையால் அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநியஞானத்திற்குக் காரணமாதற்றன்மை

யின்மையால் அத்தியாசரூபகாரியத்தின் அநுபபத்தியினால் சாமா
நியஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியின் கற்பனை உண்
டாகிறதில்லை.

தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—சகல அத்தியாசத்தி
லும் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானத்தினை ஏது
வெனக்கூறின் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் வியபிசாரம் கூறுதல்
பொருந்தும். அத்தியாச மாத்திரத்திலோ ஆவரிக்கப்பட்ட அல்
லது ஆவரிக்கப்படாத சாதாரணப் பிரகாசம் ஏதுவாம். பிராதி
பாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசம் ஏதுவாம்.
எங்ஙனம்: உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்
திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோகம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோ
கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; சம்பவிக்கிறதுமில்லை. ஆதலால் இந்
திரிய சையோகத்தின் அபாவகாலத்தைய சர்ப்பமுதலிய அத்தி
யாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தியாசம் இந்திரியசை
யோகமின்றியும் உண்டாகின்றது. இவ்வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்
றது. அங்ஙனமே எங்கள் மதத்திலும் பிராதிபாஸிக சர்ப்பமுத
லிய அத்தியாசத்திற்கேது அநாவிருதப் பிரகாசமாம். ஆதலால்
ஆவரண பங்கத்தின்பொருட்டுச் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு
முன் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமாகிய பிரமையின் அபே
க்ஷை இருக்கின்றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது சாதா
ரணப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்தின் சற்
பாவத்தால் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் விருத்தியின் அபேக்ஷை
யில்லை. ஆதலால் சாமாநிய ஞானவடிவ விருத்தியின் அபாவகால
த்தில் சர்ப்பாதி அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தி
யாசம் விருத்தியின்றி உண்டாகின்றதென்னும் வியவஸ்தை சம்ப
விக்கின்றது. தர்மிஞானவாதியின் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம்.
ஏனெனின், பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திற்கு முன் இந்திரிய ஜந்திய
பிரமைவடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நியமமாக உண்டாகின்
றது. இதற்கும் சங்கின் பொன்மை அத்தியாசத்திலும், கிணற்று
நீரின் கருமை அத்தியாசத்திலும் வியபிசாரமுண்டு. ஏனெனின்
பிரஹ்மஞான மின்றி எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது
பிராதிபாஸிக அத்தியாசமெனப்படுகின்றது. சங்கிற்பொன்மையின்
பாதமும், கிணற்று நீரிற் கருமையின் பாதமும் பிரஹ்மஞானத்

திற்கு முன்னரே சங்கின் வெண்மை ஞானத்தாலும் நீரின் வெண்மைஞானத்தாலுமுண்டாகின்றன. ஆதலால் இதுவும் பிராதிபாஸிக அந்தியாசமாம். இவ்விடத்தில் தர்மிஞான வாதியின் பிரக்கிரியை பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் நியமத்தால் சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் இதுவெனும்வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியினால் வெளிப்பட்ட சங்கின் அவச்சின்ன சேதநத்திலும் ஜலாவச்சின்னசேதநத்திலும் பொன்மை கருமைகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகப் பொன்மைநிற கருமைநிறங்களின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. இதுவெனும்வடிவ விருத்தியின் அபேக்ஷையில்லை. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியை இதுகேட்கவேண்டும்:—இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் உருவமின்றிய கேவல சங்கு முதலிய திரவியமா? அல்லது உருவ விசிஷ்ட சங்கும் உருவ விசிஷ்ட ஜலமும் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயமா? உருவத்தை விட்டுக் கேவல திரவியத்தினை விருத்தி விஷயஞ்செய்கின்றதெனக் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் நேத்திர ஜந்ய விருத்திக்கு இது சுபாவமாம். உருவத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. உருவ விசிஷ்ட திரவியத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. கேவல திரவியத்தை நேத்திர ஜந்யவிருத்தி விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. உருவத்தைவிட்டுக் கேவல திரவியத்தை விஷயஞ்செய்யின் கடத்தின் சக்ஷு இந்திரியஜந்ய ஞானமுடையவனுக்குக் கடத்தின் நீலத்தன்மை முதலியவற்றில் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். உருவமின்றிய காற்று முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷ ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் கேவலம் திரவியகோசர இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தி சங்குமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானரூபமாகாது. உருவ விசிஷ்ட சங்கைக் கோசரிப்பதாம். அங்ஙனமே உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தைக் கோசரிப்பதும் விருத்தி எனின், இது கேட்கத் தக்கதாம்:—வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கினையும் வெண்மை உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தினையும் அவ்விருத்தி விஷயஞ் செய்கின்றதா? அல்லது அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டத்தை விஷயஞ்செய்கின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்து வெண்மை உருவினை விஷயஞ்செய்வதாய் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் முன்விருத்

திக்கு விரோதியாகிய பொன்மைப் பிரமமும் நீலப்பிரமமும் உண்டாகா. ஆதலால் பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் நீலப்பிரம த்திற்கும் முன் வெண்ணிற விசிஷ்டசங்கு ஜலங்களின் இதுவெ னும்வடிவ ஞானம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தியஸ்தரூப விசி ஷ்டகோசர இதுவெனும் வடிவ விருத்தியினை அங்கீகரிக்கின்,சங்கி னிடத்து அத்தியஸ்தமான பொன்மை நிறமும் ஜலத்திலத்தியஸ்த மானநீலநிறமு மிருக்கின்றன. அதன் விசிஷ்டஞானமே பிரமமாம். அதனைப் பிரமத்திற்கு ஏதுவாகுந் தன்மையிற் கூறுதலில் ஆத்மா சிரயமுண்டாகுதலால் சம்பவியாது. அன்றியும் தர்மி ஞானவாதி இதுவெனும் வடிவ ஞானமாகிய பிரமை வடிவமே அத்தியாசத் திற்கு ஏதுவாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தியஸ்த ரூப விசிஷ்டத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரமத்தன்மையிருத்தலால் பிரமை வடிவ தர்மிஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்னும் தர்மி ஞானவாதியின் கூற்றிற்குப் பங்கமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் சங்கிற்பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரம த்திற்கும் முன் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் பொருந்து கிறதில்லை. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினது சம் பவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமாநிய ஞானத்திற்கு வியபிசாரமும் இந்திரியசையோகத்திற்கு வியபிசாரமின்மையு மிருத்தலால் அத்தி யாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்திற்கும் இந்திரியத்திற்கும் உள்ள சையோகமாம்; சாமாநிய ஞானம்ஏதுவன்று. இது உபாத்தியாயர் மதமாம்.

கஉக. பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மி ஞானவாதியின் மதம்.

பிராசீன ஆசாரியர் தர்மிஞான வாதியாம். தர்மி ஞானத் திற்குச் சங்கின் பொன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் எந்த வியபி சாரம் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்குச் சமாதானம் இங்ஙனம் கூறுகி ன்றார்:—அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநிய ஞானம் ஏது வன்று. ஆனால் அத்தியாச விசேஷத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடி வமாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சொல்லுதற்கு அத்தியாசங்களின்பேத த்தைக் கூறுகின்றார்:—பிராதிபாஸிக அத்தி யாசம் இருவகையினதாம். ஒன்றோ, தர்மியின் விசேஷ ஞானத் தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்டதாம். மற்றையது விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கரிய முதுகுடைமை முக்கோணத்தன்

மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞான முண்டாயின் இரஜத
அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜத அத்தியாசமோ
விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படுவதாம். அங்ஙனமே சர்ப்
பமுதலிய அத்தியாசத்தினையும் அறிந்துகொள்க. வெண்மை வடி
வவிசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், சங்கில் பீதத்தன்மை
(பொன்மை) அத்தியாசமும் ஜலத்தில்நீலத்தன்மை அத்தியாசமும்
உண்டாகின்றன; ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசம் விசேஷ ஞான
த்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். அங்ஙனமே உருவமின்மை
யாகிய விசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், ஆகாயத்தில் நீலத்
தன்மை அத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படா
ததாம். கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால்
பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். ஏனெனின் ஆகாயம் நீலநிறம் என்
னும் நிச்சயமுடையவனுக்கும், அநேகமுறை கற்கண்டில் மதுரத்
தன்மையின் நிச்சய முடையவனுக்கும் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை
அத்தியாசமும் பித்த தோஷத்தால் கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமு
முண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் இருவகை யத்தியாசங்க ளிருக்கின்
றன. அவற்றில் அந்திய அத்தியாசமோ அதிஷ்டான அத்தியஸ்
தங்களின் சாதிருசிய ஞானமின்றியே உண்டாகின்றது. அதிஷ்
டானத்திலும் அத்தியஸ்தத்திலும் விரோதி தர்மங்க ளிருக்கின்
றன. ஆண்டுச் சாதிருசியத்தின் சம்பவமில்லை. ஒன்றற்கொன்று
வைதர்மிய ஞானம் இருக்கினும் முற்கூறிய அத்தியாச முண்டா
கின்றது. ஆதலால் பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமும் அவ்வத்தி
யாசத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப்
பிரதிபந்த முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட இரஜதம் சர்ப்ப
முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானததிற்கு அத்தியஸ்தத்தோ
டுள்ள சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். விசேஷ ஞானத்தால் பிரதி
பந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசத்தினையும் சாதிருசிய ஞான ஜந்நியமென
க்கொள்ளாது துஷ்ட இந்திரிய சையோக ஜந்நியமாகவே கொள்ளு
மிடத்து, சுத்தியில் இரஜதாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்
திரத்தின் சையோகத்தால் கரியிலும் இரஜதாத்தியாச முண்டாதல்
வேண்டும். நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட கரிய கட்டையினைக் கரி
என்பர். இரச்சுவில் சர்ப்பாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்
திர சையோகத்தால் கடத்திலும் சர்ப்பாத்தியாசம் உண்டாதல்
வேண்டும். இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த

முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். சாதிருசிய ஞானமும் சாமாநிய ஞான வடிவ தர்மிஞானமேயாம். சுத்தியிலும் வெள்ளியிலும் வெண் பளபளப்பு வடிவ சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இரஜ்ஜுவிலும் சர்ப்பத்திலும் பூமியின் சம்பந்தம் நீட்சி என்னும் சாதிருசிய மிருக்கின்றது. புருஷனிடத்தும் தாணுவிலும் உயர்ச்சியாகிய சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களில் சமான தர்மமே சாதிருசிய பதார்த்தமாம். அவற்றின் ஞானத்தினைச் சாமாநியஞான மென்றும், தர்மிஞானமென்றும் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் பிராதிபாஸிக அத்தியாசம் எதுவோ, அதனிடத்து சாதிருசிய ஞானவடிவ தர்மிஞானமே ஏதுவாம். துஷ்ட இந்திரிய சையோகத்திற்குச் சாதிருசிய ஞான வாயிலாக முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் உபயோகமாம்.

௧௨௨. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் உபாத்தியாயரது சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— பிரமாத்திருதோஷ பிரமாணதோஷப்ரமேய தோஷங்களால் தர்மி ஞானம் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் பிரமாதாவின் தர்மம் ஞானமாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்திரு தோஷத்தால் அத்தியாசத்தின் ஹேது உண்டாகின்றது. சாதிருசியத்தினை அத்தியாசத்திறகு ஏதுவெனக் கூறின் விஷயதோஷம் உண்டாய் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம் பிரமாத்திரு தோஷமாகிய சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் கரியில் உருவ அத்தியாசத்தின் ஆபத்திக் (அடைற்வி)குப் பரிகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே விஷய தோஷமாகிய சாதிருசியத்தினை அத்தியாச ஹேதுவெனக் கொள்ளினும் முற்கூறிய ஆபத்தியின் பரிகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமாகிய தர்மிஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளுதல் பயனின்மையாம் என்றிவ்வாறு உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் கூறின் அதற்குத் தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமிதுவாம். தூரதேசத்தினின்றும் சமுத்

திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் பிரமமுண்டாகின்றது. அதுவும்விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசமாம். ஏனெனின் ஜலத்தில் வெண்ணிறம் ஜலத்தன்மை என்பவற்றின் ஞானத்தால் நீலக்கற் பிரமத்திற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் சாதிருசிய மில்லை. ஆனால் சமுத்திர ஜலத்தால் நீல நிறத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலக்கல்லின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டு நீல உருவத்தின் ஞானமே பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞான மாம். ஆதலால் பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சொரூபமாகச் சாதிருசியம் ஏது வன்று. அன்றியும் உபாத்தியாயரை அநுசரித் தவர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கரி முதலியவற்றில் வெள்ளி முதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை முற்கூறிய அத்தியாசத் திற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிஷ்டான அத்தி யஸ்தங்களில் சமான தர்ம வடிவ சாதிருசிய மெதுவோ அதனோடு இந்திரியத்திற்குள்ள சுவசையுக்த தர்தான்மிய வடிவ சம்பந்தமே சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக் கல்லின் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய பிரம சொரூப சாதிருசிய ஞானமிருக்கின்றது. அதன் சாமக்கிரி தோஷமுடைய இந்திரியத் திற்கு ஜலத்திலுள்ள சையோகமாம். இவ்வாற்றால் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி எதுவோ அதுவே முற்கூறிய அத்தியாசத் திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற் கேது வெனக் கொள்ளினும் சாதிருசிய ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத் திற்குக் காரணத்தன்மை அவசியம் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால், சாதிருசிய ஞானத்தின் காரணத்திற்கே அத்தியாசத் திற் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அவ்விரண்டற்கும் இடையில் சாதிருசிய ஞானத்தை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். சங்கின் பீதத்தன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்திற்கே காரணத்தன்மை இருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்தில் சாதிருசிய ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் யாண்டுச்சாதிருசிய ஞானத் தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத் தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். சாதிருசிய ஞான த்திற்குக் காரணத்தன்மை யில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக் கிரிக்கு அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகல

அத்தியாசத்திலும் ஒரு இந்திரிய சையோகத்திற்கே காரணத் தன்மை பெறப்படுவதா யிருத்தலின் இலாகவமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், விரூப அத்தியா சத்தில் இந்திரிய சையோகத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்து, சாதிருசிய அத்தியாசத்தில் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அத்தியாசத்திற்குக் காரண மிரண் டினைக் கற்பித்தலால் கௌரவமாம். ஆதலால் யாண்டுச் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏது கூறுகின்றாரோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய இந்திரிய சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்.

இவ்வாறு உபாத்தியாயரது சங்கைக்குத் தர்மிஞானவாதி இச் சமாதானம் செய்கின்றார்:—இந்திரிய சம்பந்தத்தால் ஞானத்தின் உற்பத்தியே கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் இரஜத முதலிய விஷயங்களின் உற்பத்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளின் காரண மிரண்டின் கற்பனம் கௌரவமெனப்பட்டது; அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் தர்மிஞான வாதிக்குக் காரண மிரண்டைக் கற்பித்தலில் எப்படி இருமைச் சங்கையின் கற்பனமிருக்கின்றதோ, அப்படியே உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் காரணமெனக் கற்பித்தலில் காரணத்திற்கு அதிக சரீர கற்பனமாம். சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரியின் சொரூபத்தில் அடங்கியது சாதிருசிய ஞானமாம். ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரி அதிக சரீரமுடைய அத்தியாசத்தின் ஏதுவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் இலாகவகௌரவங்களோ இரண்டு மதங்களிலும் சமமாம். ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் விஷயத்தினது உற்பத்தியின் அசம்பவ வடிவ யுக்தியின் விரோதம் உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிக தோஷமாம். ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி ஏதுவன்று.

௧௨௬. உபாத்தியாயர் சாதிருசியஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலை கண்டித்தல்.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகள் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்கு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்தி

க்கப்படும் அத்தியாசத்தில் காரணத்தன்மை கூறுவாராயின், இவ்வாறு உபாத்தியாயர் மதத்திற் சமாதானமுளது:—விரூபத்திலும் அத்தியாசமிருத்தலால் சகல அத்தியாசங்களிலுமோ சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனால் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாசத்திற்றானே சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆண்டும் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தில் எங்ஙனம் கரியமுதலுக்கு முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமோ, அங்ஙனமே விசேஷ தர்மஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயிருத்தலின், கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்திஉண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்தல் பயனிலதாம். அங்ஙனமன்றோ:—எப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதில் பிரதிபந்தகமாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அதற்குப்பிரதிபந்தகமாம் என்பது நியமம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நியினது அநுமிதியின் பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி வந்நியபாவ வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் வந்நி வியாப்பியம் தூமமோ, அதன் ஞானத்தால் வியாபக வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே வந்நியபாவத்தின் வியாப்பியம் ஜலமுதலியனவாம். அவற்றின் ஞானத்தால் வந்நியின் அபாவத்தினது ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வந்நியபாவத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். வந்நியினது அநுமிதியினது பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அவ்வந்நியபாவ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமும் வந்நியநுமிதியின் பிரதிபந்தகமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் பிரதிபந்தகமாகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின் சாமக்கிரியினைப் பிரதிபந்தகமெனின், தாகத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய மணி எதுவோ, அதன் சாமக்கிரிக்குத் தாகத்தின் பிரதிபந்தகத்தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பிரதிபந்தகத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில்

வியபிசாரமில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தக மாகிய விசேஷ ஞானம் எதுவோ அதன் சாமக்கிரியும் அத்தியா சததின் பிரதிபந்தகமாம். சுத்தியில் வெள்ளி யததியாசத்தின் பிர திபந்தகம் நீலத்தன்மை உருவ விசேஷ்தர்மத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி நீலபாகத்தை வியாபித்த நேத்திர சையோக மாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். ஏனெ னின் நீலபாகத்தில் சுத்தியோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் சுததிஞானமே உண்டாகின்றது; வெள்ளிப்பிரமமுண்டாகிறதில்லை. சுத்தியின் கருமைக்கு வேறான பாகமாகிய வெண் பளபளப்புத் தன்மையுள்ள இடம் எதுவோ அதனோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாக வெள்ளிப் பிரமமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் நீல உருவமுடைய தர்மியின் ஞானம் வெள்ளி அததியாசத்தின் பிரதி பந்தகமாம். நீல உருவததின் ஆசிரயத்தோடு நேத்திரத்தின் சை யோகசம்பந்தமும், அங்ஙனமே நீல உருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக் கிரியாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். கரியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயின் அப்போது நீல உருவ விசிஷ்டத்தினோடுதான் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கரியி னோடு நேத்திரத்தின் சையோகமும் அதன் நீல உருவத்தோடு சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும, வெள்ளிப் பிரதிபந்தக ஞானத் தின் சாமக்கிரியாயிருக்க, கரியில் வெள்ளி அததியாசத்தின் பிரா ப்தியே யில்லை. அதனைப் பரிகரித்தற்பொருட்டே சாதிருசிய ஞான த்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுதன்மையை அங்கீகரித்தல் பய னின்மையாம்.

கஉசு. தர்மி ஞானவாதியினால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும்.

புண்டரீக (தாமரை) வடிவமாக கத்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப் பிரமம் உண்டாகின்றது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப்பிரமம் உண்டாகிறதில்லை, ஆதலால் சாதிருசிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம் என்னும் இததோஷத்தை உபாத்தி யாயர் மதத்தில் தர்மி ஞானவாதி கூறுகின்றார். அதற்குமு அத்தி யாசப் பிரதிபந்தக விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அததியாச ததின் பிரதிபந்தகமாகக் கொள்ளுதலால் சமாதான முண்டாகின்

றது:—விஸ்தார விசிஷ்ட படத்தோடுண்டாம் நேததிரத்தின் சம்பந்தம் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். யாண்டு விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புண்டரீக் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. யாண்டுப் புண்டரீக வடிவ படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின் அபாவமிருத்தலால் புண்டரீகாத்தியாச முண்டாகின்றது.

யாண்டுச் சமுத்திரஜலத்தின் சமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது. ஏனெனின் நேத்திர சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தம் வெண்மைக்குண சொரூப விசேஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சாக்ஷாத்கார ஞானத்திற்கு ஏது ஜலத்தோடு ஆலோக சையோகமுமாம். அங்ஙனமே ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷத்தின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவீற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சமுத்திரத்தினது ஜலசமுதாயத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியில் மூன்று பதார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. க. வெண்மை உருவத்தோடு நேத்திர சையுக்த தாதான்மியம், உ. ஆலோக சையோகம், ௩. ஜலராசித்தன்மையின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்று மிருந்தும், சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசத்தினது பிரதிபந்தகத் தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது.

அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகமின்றிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமன்று. யாண்டுச் சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலஉருவத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலச்சிலையின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் பிரமஞானமிருக்க, ஜலத்தில் வெண்மை உருவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலத்தின் விசேஷ தர்மமாகிய வெண்மை உருவம் எதுவோ அதன் ஞானத்தைப் பிரதிபந்திப்பது நீல உருவத்தின் பிரமமாம். அங்ஙனமே தூரத்தன்மைத் தோஷத்தினால் ஜலராசித்தன்மையும் வியஞ்

சகமான அலைமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை.
ஆதலால் ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷஞானத்தின் பிரதிபந்த
கம் தூரத்தன்மைத் தோஷமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தோடு
கூடிய விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்கு விரோ
தியா யிருத்தலால் சமுத்திரஜல சமுதாயத்தில் நீலக்கற்றலத்தின்
அத்தியாசமுண்டாகின்றது; அதன் பிரதிபந்தமுண்டாகிறதில்லை.
விரிவாய்ச் சொல்வதிலென்? சகல காரணங்களினின்றும் தமது
காரியோற்பத்தி பிரதிபந்தக மின்றியதனாலேயே உண்டாகின்றது.
பிரதிபந்தகமிருக்க எந்தக் காரணத்தினாலும் காரியமுண்டாகிற
தில்லை. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமும் சகல காரியங்களின்
சாதாரண காரணமா யிருத்தலால் பிரதிபந்தமிருக்க நேத்திர சை
யோகமுதலிய சகல அசாதாரண காரணங்களின் சற்பாவத்திலும்
விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியில்லை. ஏனெனின் சகல காரணங்க
ளோடுங் கூடிய காரணத்தினைச் சாமக்கிரி என்பர். யாண்டு அநேக
காரணமிருந்தும் ஒன்றில்லையோ, ஆண்டுச் சாமக்கிரி உண்டா
கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கு
வெண்மை யுருவத்தின் ஞானத்திலும், தூரத்தன்மைத் தோஷ
த்திற்கு ஜலராசித்தன்மை ஞானத்திலும் பிரதிபந்தகத் தன்மை
இருக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபந்தகமிருக்க, பிரதிபந்தக மின்மை
யினால் நிகழும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியின்மையால் நீல
க்கற்றலத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. ஈண்டு இப்பொருள் அறி
யத்தக்கதாம்:—சமீபத்திலுள்ள புருஷனுக்குப் பிரகாசமுடைய
தேசத்தில் நேத்திர சையோக முண்டாகியும் நீல உருவத்தின் பிர
மம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தில் நீல உருவத்தினது பிரம
த்திற்கு விசேஷ ஞானத்தினாலாவது அதன் சாமக்கிரியினாலாவது
பிரதிபந்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷஞானத்தால் பிரதி
பந்திக்கப்படாததா யிருத்தலின் ஜலத்தின் வெண்மை யுருவத்
தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமுண்டாகியும்
ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மி ஞான
வாதியின் மதத்தில் முற்கூறிய பிரமமே சாமாநியஞானத்தன்மை
வடிவத்தால் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கற்றல அத்தியாசத்திற்கு
ஏதுவாம்; உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷத்தன்மை வடிவத்
தால் விசேஷ ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமாம், அல்லது பிரதி
பந்தத்தின் பாவமின்றிய விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின்

அபாவத்தைச் சம்பாதித்தல் வாயிலாகச் சிலாதல அத்தியாசத்தி ற்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநிய ஞானமாகிய தர்மி ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமா தற் றன்மையில்லை. என்றாலும் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளி யத்தி யாசத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாசத்தில் தர்மி ஞானத்தினது காரியத்தன்மையின் அபாவத்தால் காரியம் சம்பவியாமையின் தர்மி ஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவப்பிரமா விருத்தியைக் கற்பித்தல் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் அநுபவாநு சாரமாகவாவது காரியஅநுபபத்தியினாலாவது இதுவெனும்வடிவ விருத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்ததனை விலக்கினார்.

கஉரு. உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மிஞானவாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—விஷ யத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அந்தக்கரணத்தின் விஷயா கார விருத்திக்கு ஏதுவாம். சுத்தி முதலிய விஷயங்களோடு நேத் திரத்தின் சையோக முண்டாக இதுவெனும் வடிவ விருத்தி செவ் வையாக உண்டாகாது. வேறிடத்துப் பொருந்துதல் உண்டாயின் விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகியும் அவ்விஷ யத்தின் ஞான வடிவ விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. வேறிடத்துப் பொருந்துதலின் றியதற்கு விஷயத்தோடு இந்திரிய சையோக முண்டாயின் அவ்விஷய வடிவ விருத்தி அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் வேறிடத்துப் பொருந்துதல் வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் இன்மையோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்வதாய் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெ னும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தி நேத்திர முத லிய பிரமாண ஜந்யமாயிருத்தலாலும் சுத்தி முதலியவற்றின் பாதிக்கப்படாத இதுவெனுந் தன்மையைக் கோசரிப்பதாயிருத் தலாலும் பிரமை வடிவமாகின்றது. இவ்வாற்றால் காரண சற்பா வத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையின் கற்பனம் அங்கீகரிக் கின், உபாத்தியாயரது சமாதானம் இங்ஙனமாகின்றது:—

நேத்திர சையோகமுதலியவற்றால் இதுவெனும் வடிவ விரு த்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்ய மாகின்றது. இது இரஜதம் என்பதாகத் தனது காலத்தில் உற்பத்

தியாகிய மித்தியாரஜதத்தினை விஷயஞ்செய்வதாய் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவ்விருத்தி பிரமவடிவமாகின்றது; பிரமையாகிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் விஷயசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகுந் தன்மைவடிவினதாகியக்ஷோபமுண்டாய்ச் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவடிவ அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகத்தின் பிற்கணத்தில் அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாகின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பமிரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. எந்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றனவோ, அதே க்ஷணத்தில் அச்சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றினை விஷயஞ் செய்வதாகிய இது இரஜதமென்னும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ ஞானமுண்டாகின்றது. எந்தத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, அதே சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவ விருத்தியாகிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

இந்திரிய சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். நேத்திரசையோகத்தால் ஒரு கணத்தின் மறைப்பினால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஏனெனின் நேத்திர சையோகத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபம் சொல்லப்பட்டது. அதன்பிற்கணத்தில் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அவித்தையின் க்ஷோப காலத்தில் விருத்தி ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் ஆவனவாகிய இரஜதமுதலியவற்றிற்கு ஞானகாலத்தில் உற்பத்தி கூறுதலில் விரோதந் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் விரோதமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகும் அவித்தையின் அவஸ்தையினை க்ஷோபமென்பர். எங்ஙனம் காரியத்திற்கெதிர்முகமாய் அவித்தைதனது காரியமாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை ஆக்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் நேத்திர சையோகத்தால் ஞானவடிவ காரியத்தின் அபிமுகமாய் ஞானத்தினை ஆக்குகின்றது. ஆதலால் அவித்தைக்கும் அந்தக்கரணத்திற்கும் தமது காரியாபிமுக அவஸ்தைக்கு மறைப்பின்றியபின் ஒரு

க்ஷணமிருக்கின்றது. .அதனின் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. அதே க்ஷணத்தில் அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூப பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திர சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் எந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றனரோ அது க்ஷண காலம் அதிசூக்ஷ்மமாம். ஆதலால் காரியாபிமுக அவஸ்தையின் க்ஷணமும் காரியத்தினது உற்பத்தியின் க்ஷணமும் ஒரேகாலமாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாற் கூறுகின்றனர். இவ்வாற்றால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய ஞானமும் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜதமுதலியனவும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்கு விஷய விஷயித்தன்மையுண்டு. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி ஞானமும் துஷ்ட இந்திரிய சையோகஜந்நியமாம்; மித்தியாபதார்த்தகோசரமுமாம். ஆதலால் அதுபிரமமாம்; பிரமையன்று. தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபத்திற்கு ஏது சாமாந்ய ஞானமாம். ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில்க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. பிற்காலத்து உண்டாகும் பதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய மித்தியாபதார்த்தங்களாகாது; சுத்தி இரஜ்ஜு முதலியனவாயிருத்தலின் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி பிரமையாம். சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வது அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமவிருத்தியாம். இக்காரணத்தால் தர்மிஞானவாதியின்மதத்தில் பிரமவிருத்திஐந்திரியகமன்று. நேரே இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. பிரமவிருத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய இதுவெனும் வடிவவிருத்தியாதோ, அதன்உற்பத்தி வாயிலாகப் பரம்பரையாய்இந்திரியசம்பந்தத்திற்குப் பிரமவிருத்தியில் உபயோகமிருக்கின்றது; நேரே இல்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உபாதான வடிவ அவித்தையில் க்ஷோபத்திற்கு நிமித்தம் தோஷமுடைய இந்திரிய சையோகமாம்; ஆதலால் ஒரே இந்திரிய சையோகத்தால் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்ப

பிரஜத முதலியனவும், அவற்றை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி பிரமரூபமாகவோ உண்டாகின்றது. சாக்ஷாத் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. இந்திரிய சம்பந்தத்தால் எந்த இதுவெனும் வடிவவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது தனது காலத்தில் உற்பத்தியாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகின்றது. ஆதலால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்றிவ்வா றுண்டாகின்றது. கேவலம் இதுவெனும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதாகிறதில்லை.

கஉக. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரது மதத்தில் இச்சங்கை உண்டாகின்றது :— எப்பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிப்பதாகவே விருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அந்நியத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நிய கோசர விருத்தி உண்டாகுமாயின், கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் படகோசர விருத்தியும் உண்டாதல்வேண்டும். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்ன? ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாயின் சகல பதார்த்த கோசர விருத்தியின் ஆபத்தியால் சகலபுருஷர்களும் அநாயாசமாகச் சர்வஞ்ஞர்களாதல்வேண்டும். ஆதலால் அந்நிய பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நியகோசர விருத்தி சம்பவியாது. ஆனால் எதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிக்கும் விருத்தியே உண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றோடு நேத்திர சையோகத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சர்ப்ப ரஜதாதிகோசரமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் :— சுவசம்பந்தத்தோடும் தனது தாதான்மிய முடையதனோடும் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சுவகோசர விருத்தி உண்டாகின்றது. விருத்தியின் விஷயம் சுவபதத்தின் அர்த்தமாம். எந்தப் பதார்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்

தின் சம்பந்தம், அல்லது அப்பதார்த்தத்தின் தாதான்மிய முடையதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாதல்வேண்டும். பிரம விருத்தியின் விஷயம் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவாம். ஆண்டு விருத்தியின் விஷயத்தினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகவில்லை. ஆனால் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வனவா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியனவும் சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான மெனப்படுகின்றன. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்திக்குச் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் விஷயங்களெனல் பொருந்தும். கடத்தில் படத்தின் தாதான்மிய மில்லை .ஆதலால்கட இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி படகோசரமாகாது. இவ்வாற்றால் ஒரு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிப்பதாகாது. பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமான எப்பதார்த்தத்திலும் எல்லாவற்றின் தாதான்மியமு மில்லை. பிரஹ்மத்தில் சகல பதார்த்தங்களின் தாதான்மியமு மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரஹ்மம்அசங்கமாம். அதனோடுஇந்திரியத்திற்குச்சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் ஒரு பதார்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் விருத்தி உண்டாகவே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் ஆபத்தி இல்லை. தர்மிஞான வாதியின் மதததில் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய ஞேயமும், அவற்றின் ஞானமுமாகிய இரண்டும் அவித்தையின் பரிணமமாம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியனவோ அவித்தையின் பரிணமமாம். அவற்றின் ஞானம் முற்கூறியபடி அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாம். அவ்வந்தக்கரணத்தின் பரிணமம் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது; ஆதலால் ஐந்திரியக மென்பர். இவ்வாற்றால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றோடுநேத்திரசையோகத்தின்அபாவமுண்டாகியும், இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடுதுஷ்டநேத்திரசையோகத்தாற்றோன்றியசாக்ஷுஷப்பிரமவிருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியனவா மென்பது உபாத்தியாயரது மதம். "சக்ஷுவினால் சர்ப்பத்தைப் பார்க்கின்

றேன், சக்ஷுவினால் இரஜதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயத்தினாலும் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமவடிவ சாக்ஷாத் விருத்தியே சித்தமாகின்றது. இரஜ்ஜு சுக்தி முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவப்பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான (வெளிப்பட்ட) சாக்ஷி கோசரத்தன்மை சர்ப்பரஜதாதிகளுக்குத் தர்மிஞானவாதிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் முற்கூறிய அநுவியவசாயத்தின் விரோத மிருக்கின்றது.

கஉஎ. தர்மிஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும், உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாக்ஷாத் உபயோகமுளதெனலும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :—சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசமோ சாக்ஷிவடிவமாம். ஆனால் அபிவியக்த சாக்ஷியினாலேயே அவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாக்ஷியின் அபிவியஞ்சகமாகிய இதுவெனும்வடிவவிருத்திநேத்திரஜந்நியமா யிருத்தலால் பரம்பரையாகச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் சாக்ஷி வடிவப் பிரகாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் ஞானத்தில் சாக்ஷாத்தன்மை வியவகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிபாஸ்யத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், முற்கூறிய அநுவியவசாயத்திற்கு விரோதமில்லை. இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறியஸ்தலத்திலோ பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷாத்தன்மை வியவகாரத்தின் நிர்வாகம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சங்கில் பீதப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பரம்பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உருவமின்றிய கேவல சங்கிலோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் உருவ விசிஷ்டத்திற் கூறுமிடத்துச் சங்கின் வெண்மை உருவம் கிரகிக்கப்படுமாயின் பீதத்தன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்காரணத்தால் அத்தியஸ்த பீதஉருவ விசிஷ்டத்தில் நேத்திரத்தின் யோக்கியதை அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். அது தர்மிஞானவாதியின்